

๗.๖๕๐

๙

พิมพ์ เล่ม

หลวง กักตุน (ว่าง)

เนตนาตนาตนา

๘ เล่ม เล่ม

พิมพ์

พิมพ์

โรงเรียน ปอเนาะราชวิทยาลัย

เลขที่ ๑๐๐ ถนนพิษณุโลก บาง กะ

มี กุญแจที่ ทาง กุญแจ

มี ๑๒๕

ศ. ๑๔

มหาวิทยาลัยมหิดล

นายแพทย์ศิริวิมล
ศิริวิมล, ศิริวิมล

๑๕๕

ก ๐๒๖๓๕

ศัพท์เลข

หลวงภักดีวินิจฉัย (ช่วง)

เนติบัณฑิตย์

ผู้เรียบเรียง

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร
นอกกำแพงเมือง
มี กรมศิลปากร ตาม กฎหมาย
ปี ๑๒๘

34404

ก ๐๒๖๓๕

สารบัญ

คำนำ	หน้า ๓
พยาน หลักฐาน ของ วิชา ศัพทฺ เตช	หน้า ๗
คำอธิบาย	หน้า ๘
บท เรียง ที่ ๑ ว่าด้วย พยัญชนะ	หน้า ๓๓
ฉาก ที่ ๑ ซึ่งให้ เห็น เส้น พยัญชนะ	หน้า ๓๗
ฉาก ที่ ๒ ซึ่งให้ เห็น เส้น พยัญชนะ	หน้า ๓๘
ฉาก ที่ ๓ วิธี เขียน เส้น เอน ต่าง ๆ	หน้า ๓๙
บท เรียง ที่ ๒ ว่าด้วย พยัญชนะ หตาย ตัว คิด ต่อ กัน	หน้า ๔๓
บท เรียง ที่ ๓ ว่าด้วย สระ คู่ หมวด ๑	หน้า ๔๗
บท เรียง ที่ ๔ ว่าด้วย สระ คู่ หมวด ๒	หน้า ๕๒
บท เรียง ที่ ๕ ว่าด้วย สระ ๓ ขอน หมวด ที่ ๓	หน้า ๕๖
บท เรียง ที่ ๖ ว่าด้วย สระ ๓ ขอน หมวด ที่ ๔	หน้า ๕๘
บท เรียง ที่ ๗ ว่าด้วย สระ คู่ หมวด ที่ ๕	หน้า ๕๑
บท เรียง ที่ ๘ ว่าด้วย สระ เดี่ยว หมวด ที่ ๖	หน้า ๕๓
บท เรียง ที่ ๙ ว่าด้วย สระ พิเศษ หมวด ที่ ๗	หน้า ๕๕

บท เรียง ที่ ๓๐	ว่า ด้วย วิธี วาง สระ ใน พยัญชนะ หาดาย อักษร หรือ ที่มี ตัว ถัด	หน้า ๔๘
บท เรียง ที่ ๓๑	ว่า ด้วย วิธี เขียน ตัว ถัด	หน้า ๕๓
บท เรียง ที่ ๓๒	ว่า ด้วย ตัว ถัด แม่ ถัด	หน้า ๕๖
บท เรียง ที่ ๓๓	ว่า ด้วย ตัว ถัด แม่ ถัด กับ แม่ ถัด	หน้า ๕๘
บท เรียง ที่ ๓๔	ว่า ด้วย เปลี่ยน ตัว ใช้ อักษร ถ, ข,	หน้า ๖๖
บท เรียง ที่ ๓๕	ว่า ด้วย อักษร ควม กับ ร, ต, ว,	หน้า ๖๘
บท เรียง ที่ ๓๖	ว่า ด้วย ห, แอ อักษร สูง ต่าง ๆ	หน้า ๗๓
บท เรียง ที่ ๓๗	ว่า ด้วย สระ ที่ ผสม พยัญชนะ ถัด สระ	หน้า ๗๖
บท เรียง ที่ ๓๘	ว่า ด้วย สระ อยู่ ใน พยัญชนะ ตัว เดียว กัน	หน้า ๘๕
บท เรียง ที่ ๓๙	ว่า ด้วย พยัญชนะ ที่ จะ คิด ค่อ กัน ได้ โดย อย่างไร	หน้า ๘๘
บท เรียง ที่ ๔๐	ว่า ด้วย การ ใช้ ตัว เดช	หน้า ๙๐
บท เรียง ที่ ๔๑	วิธี ตั้ง เกตุ แปร ถ้อย คำ ที่ เขียน แล้ว	หน้า ๙๑
บท เรียง ที่ ๔๒	วิธี หัด เขียน	หน้า ๙๔
บท เรียง ที่ ๔๓	ว่า ด้วย อักษร ย่อ พิเศษ	หน้า ๙๕
แจ้ง ความ ท้าย เรียง		หน้า ๙๘

การวาง กรรมการ

คำนำ

หนังสือนี้เป็นวิชาชนิดหนึ่งของหนังสือไทย ซึ่งเป็น
เป็นคุณ เป็นประโยชน์ โดยมาก ของผู้ซึ่งจะได้
เล่าเรียนรู้ต่อไป ในภายหน้า ในสมัยอันสมควร
ซึ่งประเทศสยาม ได้มีความเจริญขึ้นไปเป็น
ลำดับ โดยพระบรมเดชานุภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณธรรมอันมหาประเสริฐ
ปกป้องไพร่ฟ้าข้าแผ่นดิน ทรงเป็นพระธุระในวิชาการ
ศึกษาเล่าเรียนทั้งหลาย ให้หมู่ประชาชนได้เล่าเรียน
รู้วิชาสูงแพร่หลาย ตียิ่งกว่าเก่ามาก นึกมากหนา
เหลือที่จะพรรณาพระมหากรุณาธิคุณ ซึ่งได้ทรงมีต่อ
ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินเป็นที่สุดได้ โดยเหตุนี้ก็เป็นสมัย
อันสมควรที่วิชาจะแพร่หลายออกไปได้บางอย่าง ส่วน
วิชาอันนี้ ข้าพเจ้าผู้เรียบเรียงขอรับประทานออก

ตัวเสียก่อนว่า หาใช่ เป็น ต้น คิด ของ ข้าพเจ้า ได้
 ประดิษฐ์ขึ้นโดยลำพัง ไม่ เป็นวิชา ต่อเนื่อง จาก ต่าง
 ประเทศ เอา มา เทียบ เคียง ไข่ขึ้น ใน ภาษาไทย ต้น
 เติม ซึ่ง จะ เกิด ขึ้น นั้น ดู ๆ เหมือน เนื่อง มา แต่ ครั้ง
 พระเดช พระคุณ พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงดำรงราช
 นุภาพ เสนาบดี กระทรวง มหาดไทย เมื่อ ครั้ง พระองค์
 ท่านยัง ดำรง ตำแหน่ง อธิบดี กรม ศึกษาธิการ ทรง พระ
 ดำริห์ แรก เริ่ม จัด ตั้ง โรงเรียน ขึ้น แล ทรง เรียก
 มิสเตอร์ เกรแฮม, เอส, แชนเตอร์สัน มา จาก ยุโรป เป็น
 ผู้สอน ข้าพเจ้า ผู้เรียบเรียง ก็ได้ เป็น คิษย์ อยู่ ใน ครั้ง
 นั้น ด้วย แต่ เมื่อ ได้ สิ้น ครุ เข้า มา แล้ว เผอญ ทรง
 พระ กรุณา โปรดเกล้าฯ ย้าย นำ ที่ ราชการ พระองค์
 ท่าน ต้อง ไป รับ ราชการ ใน ตำแหน่ง เสนาบดี กระทรวง
 มหาดไทย เจ้า พระยา ภาสกร วงษ์ ได้ เป็น เสนาบดี

กระทรวง ธรรม การ ตลอด ถึง กรม ศึกษาธิการ แทน ต่อ มา
แต่วิชาหนังสือนี้ ได้ตั้งขึ้น ๒ ปี มีศตอร์ เกรแฮม,
เอส, แชนเตอร์สัน ก็ ลา ออก มีนักเรียน ชั้น นั้น
สอน ต่อ มา มี ข้ามินาน ก็ เลย ล้ม ละลาย หายไป
จน บัดนี้

ข้าพเจ้า มีความ เสียหาย ที่ สุด ที่ กลัว ว่า วิชา
หนังสือนี้จะ สูญ หายไป เสีย ใน เวลา ไม่ รู้ กำหนด แน่นนอน
ว่า จะ กลับ มี ขึ้น ใน เวลา ไດ ไດ อีก จึง ได้ คิด เอา
แบบ ตำรา ของ ข้าพเจ้า ซึ่ง ได้ เล่า เรียน มา แต่ ก่อน นั้น
เรียบ เรียง ขึ้น แด่ ทรง ไหน ซึ่ง เปน ของ เก่า ชัด โฉน
ชนิด นี้ หน้อย หรือ ยัง ไม่ เปน การ พอ เพียง กับ สมัย เดียวนี้
ข้าพเจ้า ก็ ได้ คัด รอน แท้ ม ต่อ ขึ้น ใหม่ อีก โดย มาก อาจ
ให้นักเรียน ชั้น เก่า ๆ ซึ่ง จะ ได้ เห็น ว่า ผิด กว่า กัน ห่าง
ไกล เพียงไร ส่วน วิธี ที่ ดำเนิน ไป ของ วิชา นี้ ก็ ได้

ดำเนิน ไป ใน ทาง อัน เก่า ซึ่ง เห็น ว่า มี ประโยชน์
อยู่ ตี แล้ว

หนังสือ นี้ ไปน หนังสือ ที่ เรียน ง่าย จะ เรียน ที่ โรง
เรียน มี ครู หรือ เรียน เอง ที่ บ้าน มี เด็ก คน ใช้ ที่ อ่าน
หนังสือ ออก อ่าน ภาษา ไทย ให้ ผู้ เรียน คอย เขียน ตาม
ก็ เรียน ได้ เหมือน กัน ทั้ง ข้าพเจ้า จะ อธิบาย ให้ แจ่มแจ้ง
ใน ท้าย หนังสือ นี้ ต่อไป

ส่วน คุณ ประโยชน์ ของ วิชา นี้ ข้าพเจ้า เห็น ว่า
มี โดย มาก สำหรับ ผู้ เก็บ ข้าว หนังสือ พิมพ์ ราย วัน ซึ่ง
มี มาก ขึ้น ทุก วัน เพื่อ ได้รับ ลง พิมพ์ ได้ สม ประสงค์
โดย เร็ว อย่าง หนึ่ง สำหรับ ทนาย ความ คอย จด คำ พยาน หรือ
คำ ขี้แจง ใน เวลา ว่า ความ อย่าง หนึ่ง สำหรับ คอย จด
ข้อ ความ ใน โรง เทศ หรือ ที่ ประชุม ไต ประชุม หนึ่ง
อีก อย่าง หนึ่ง แล มี ประโยชน์ ตาม ความ ประสงค์ ของ

ท่านที่ต้อง การ อีก หลาย อย่าง การ ซึ่ง มี คุณ ประโยชน์
 ทั้ง กล่าว มา แล้ว เหตุ ไ้ จึง พึ่ง คิด พึ่ง ทำ ขึ้น นั้น
 ข้อ นี้ ข้าพเจ้า ได้ คิด หรือ ทำ ไว้ นาน แล้ว หาก แต่ ว่า
 เป็น การ ขัด ข้อง ใน เรื่อง ไม่มี ตัว พิมพ์ หนังสือ นี้
 ใน เมือง ไทย จึง จำ เป็น ต้อง รอ มา ใน สมัย อัน เจริญ
 ซึ่ง ได้ มี ข้าง แกะ ขึ้น หนังสือ นี้ จึง ได้ เกิด ขึ้น ใน
 เวลา อัน ขำ เกิน กว่า สมควร

การ ที่ พิมพ์ ขึ้น นี้ ข้าพเจ้า ขอ ออก ตัว อีก ครั้ง ๑
 ว่า เป็น ขึ้น แรก บาง ที่ ท่าน ที่ ได้ เคย เล่า เรียน มา แต่ ก่อน
 ได้ พบ ได้ เห็น จะ แปร กตา ไป บ้าง โดย ที่ ข้าพเจ้า ได้
 แกะ ไข แล เปลี่ยน ตัว อักษร เพิ่ม ลด ตัว พยัญชนะ บ้าง ไม่
 หวัง ว่า จะ เป็น การ ปลด ตโปรง เรียบ ร้อย อย่าง ที่ สุด
 หวัง ว่า เมื่อ ท่าน ทั้ง หลาย ได้ เคย เล่า เรียน มา แล้ว ก็ ดี
 หรือ ยัง ไม่ เคย เล่า เรียน มา ก็ ดี เห็น ว่า ตรง ไหน ขัด ข้อง

ไม่สมควร ประการใด คง จะ มีความ กรุณา แนะนำ
 ให้ข้าพเจ้าทราบ เพื่อได้ คัดคิด ตัดแปลง แก้ไข ต่อไป ใน
 การ พิมพ์ คราว หลัง สำหรับ เป็น คุณ เป็น ประ โยชน์
 ต่อ กุลบุตร สืบ ต่อไป

หลวงภักดีวินิจฉัย (ช่าง)

เนติบัณฑิตย์. ผู้เรียบเรียง

มิศเตอร์ เกรแฮม, เอส, แซนเตอร์สัน, อาจารย์

This is to Certify that Nai Chuang studied the Art of Shorthand as applied to the Siamese Language under me, and attained a speed of Eighty (80) words per minute.

He also took Shorthand notes of the Phra Yot trials at the Royal Siamese Courts of Justice and the French Legation very satisfactorily.

Graham. S. Sanderson.

(Teacher and applier of Short hand)

คำแปล พยาน หลักฐาน

หนังสือสำคัญฉบับนี้ ให้ไว้เพื่อแสดง ความว่า
นาย ชวง ได้เรียน วิชา ศัพท์ เลข ที่ ได้ จัด ใช้ เป็น ภาษา ไทย
ชั้น นั้น อยู่ กับ ข้าพเจ้า จน มีความ รู้ ชำนาญ ดี แล
เขียน ศัพท์ เลข ได้ เร็ว ถึง นาที ละ แปดสิบ (๘๐) คำ

เมื่อ ครั้ง มี การ พิจารณา คดี เรื่อง พระยอด ที่ ศาล
 ตำนาน สติธัย ยุติธรรม แล ที่ สถาน ทูตร ฝรั่งเศส นั้น
 นาย ช่ง ก็ ได้ ใช้ วิชา อัน นี้ สำเร็จ โดย เรียบร้อย แล
 เปน ที่ พอใจ ยิ่งนัก

(เห็น) เกรแฮม เอส แซนเตอร์สัน

(ผู้ สอน แล ผู้ จัด แบบ วิชา ศัพท์ เลข)

การวาง กรรมการ

๑

คำอธิบายศัพท์ เลข

หนังสือนี้ตาม ชื่อที่ได้เรียกเคย ๆ ติดปากกันมา
แล้ว ตาม คำ นำ นั้น ก็ ควร จะ เคย เป็น ชื่อ ไป
อย่าง เดิม เพื่อ เป็น การ สดวก แล เหมาะ คือ คำ ที่
เรียกว่า “ศัพท์ เลข” วิชา หนังสือ นี้ ก็ คือ อย่าง
หนังสือไทย แต่ เดิม สำเนียง ที่ เรียก แล คำ พูท ก็ อย่าง
เดียว กัน แต่ รูป พรรณ ลักษณะ อักษร ผิด กัน คนละ รูป
ไทย ที่ จะ ให้ เป็น การ เรือง ยิ่ง ขึ้น ธรรมดา ที่ ย่อม จะ ผิด
แปลก กัน ไป บ้าง แล ทว่า หนังสือ ลง เลี้ย หลาย ทัว
เพราะ วิชา นี้ จะ พัง เอา แต่ เลี้ยง เป็น ใหญ่ คอย จด แปร
ลง เป็น หนังสือไทย ธรรมดา เท่า นั้น ไม่ ใช่ จะ พิเคราะห์
ทัว อักษร เป็น ใหญ่ ถ้า เช่น นั้น หนังสือ นี้ จะ เขียน ได้

ไม่เร็ว กว่าหนังสือไทย ธรรมดา หนังสือนี้มีเพียง ๒๐
อักษรไม่มีเอก โท ทริ จัตวา ใช้เสียงสูง กลาง ต่ำ ปน
กันไป. ในตัวเดียวกันบ้างก็มี ส่วนตัวสกทก็ใช้
อย่างหนังสือ วัฑ ๑๑ แต่โบราณคือ. กณ, สกต, น. กต,
สกต, ต. เป็นต้น ต้องอาศัยให้ผู้เรียนสังเกตดู
ตามเนื้อ ถ้อย กระทบความ เขา เอ็ง จะใช้ให้ครบตั้ง
อักษรไทย ธรรมดาไม่มีประโยชน์ สมกับที่ให้เร็ว

อักษรนี้ ใช้เป็นตัวเครื่องหมาย นิดหน่อย เมื่อจะ
ใช้ให้มาก ก็หาเครื่องหมายที่จะใช้ให้แปลกออกไป
ยาก แลชั้ก็ให้ยุ่งในการพิจารณาตัวที่ผิดเพี้ยน
กันด้วย อาจเอะอะได้จริง แต่เพียงที่เป็นรูป
ศัพท์เลขอันนี้ เครื่องหมายยังเกือบจะไม่พอความ
ประสงค์

จะพูดแต่โดยย่อ ๆ ก็คือหนังสือนี้ คิดขึ้นเพื่อให้
 เร็วใช้สัก จด ถ้อยคำต่าง ๆ แล้วไปแปลให้ถูก ต้องเอา
 ภายหลังเท่านั้น เพราะหนังสือไทยแต่เดิมจะเขียน
 ให้เร็ว อย่างนี้ ไม่ได้ เส้นสายมากกว่ากัน น้อย
 คนที่จะเขียนเร็วได้ นาทีกะ ๓๐ คำ ส่วนหนังสือ
 นี้ที่ ได้เคย เห็น มีมาบ้างแล้ว เขียนได้ตั้ง นาทีกะ
 ๑๒๐ คำ ซึ่ง ช้อน ช้าง จะใกล้เคียงกับคำที่พูด กัน
 ธรรมดา อยู่บ้าง แล้ว แล อาจที่ เขียนได้ต่อไป ถึง นาทีกะ
 ๒๐๐ หรือ ๓๐๐ คำ ในเวลา เรียน แลฝึกหัด
 ต่อไป จนชำนาญ

การเขียน รวดเร็ว เพียงใด จะเรียนได้ ในกำหนด
 เท่าใดนั้น เคย มีนักเรียน หลายคน เรียนตาม
 กำหนด เวลา ของโรงเรียน หลวง เพียง ครั้ง หนึ่ง ๆ
 ประมาณ ๓ ชั่วโมง เรียน อยู่ หก เดือน สอบได้ ได้

ถึงนาที่ละ ๘๐ คำ ๆ ไปหาใช่ของยากกว่าวิชา
อื่นซึ่งกินเวลา มากกว่า วิชา นี้ ไม่

แต่ การที่จะ เรียน วิชา ศัพท์ เลข นี้ ขอให้ผู้เรียน
ใช้ ความ ระวัง แล สังเกต ให้ มาก เพราะ ตัว พยัญชนะ
ที่ ตี สระ ที่ ตี บาง ที่มี เส้น สาย หรือ จุด ใน รูป ประพจน์
อย่าง เดียว กัน แต่ ต่าง อย่าง กัน ก็มี แท้ ที่ จริง อักษร
แฉะ บาง อย่าง รูป ประพจน์ อย่าง เดียว กัน ที่ ใช้
ต่าง กัน ก็ คง มี ผิด กัน อยู่ บ้าง คือ เส้น สาย หรือ จุด
คง จะ หนัก เบา (คือ เส้น เล็ก เส้น ใหญ่) กว่า กัน
ทั้ง จะ เห็น ได้ ใน บท เรียน ต่อ ๆ ไป

เพราะ ฉะนั้น ต้อง ใช้ ความ ระวัง แล สังเกต ใน
เรื่อง เส้น แฉะ จุด จะ หนัก เบา กว่า กัน เพียง ไร จง มาก ๆ

๑๓

บทเรียนที่ ๑
อักษร เดี่ยว

วิธี เขียน เส้น

ศัพท์ เลข ไทย ใช้แทนกันได้

ขีด ลง เส้น เบา

ป

ผ พ ภ

ขีด ลง เส้น หนัก

บ

ขีด ลง เส้น เบา

ท

ธ ฑ ถ ฐ ฒ

ขีด ลง เส้น หนัก

ด

ณ

ขีด ลง เส้น เบา

ช

ฌ ฎ

ขีด ลง เส้น หนัก

จ

ขีด ข้าย ไป ขวา เส้น เบา

ก

ขีด ข้าย ไป ขวา เส้น หนัก

ข

ฃ ค ฅ ฌ

ขีดซ้ายไป ขวา

ม

ขีดซ้ายไป ขวา เส้น เบา

น

ณ

ขีดซ้ายไป ขวา เส้น หนัก

ง

ขีดลง

อ

ขีดลง

ผ

พ

ขีดลง

ส

ช

ษ

ศ

ขีดลง

ต

ฏ

ขีดขึ้น

ด

พ

ขีดขึ้น

ร

ขีดลง

ร

ขีดขึ้น

ย

ญ

ขีดขึ้น

ว

ขีดขึ้น

ห

ฬ

ขีดลง

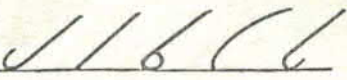

ท

ธ

อักษรเหล่านี้ขอเตือนอีกครั้ง ๑ ว่าผู้เรียนต้อง
ระวังให้มากในการเขียนเส้นหนักเส้นเบา ตาม
ความประสงค์ที่เกิดขึ้น มิฉะนั้นจะเป็นการคลาด
เคลื่อนผิดเพี้ยนได้ตรงกันข้าม ต้องอาศัยความ
ชำนาญให้เจนมือสักหน่อย อักษร ร, ห, ตามแบบ
มี ๒ อย่างทั้งขีดขึ้นขีดลงนั้น แล้วแต่ผู้เรียนจะ
เลือกใช้ตามความสะดวก

วิธีเขียนอักษรต้องระวังให้มาก ในการใช้
เส้นทั้งกล่าวมาแล้ว อย่าเดินเลื้อยสักแต่ว่าขีดลง
ไป อักษรทุกอักษรต้องเขียนบนบรรทัด เช่น
อักษร ทะแยงขวาไปซ้าย ทะแยงซ้ายไปขวา ตรงลง
ล่างจะต้องขีดบนลงไปหาล่าง จดบรรทัดทุกตัว
เช่นนี้ เป็นตัวอย่าง ถ้า
อักษร ขีดขึ้น ต้องเขียนต้นอักษรตั้งแต่จดบรรทัดขึ้นไป

เหมือนอย่างนี้ เป็นตัวอย่าง ส่วน
อักษรขวางเช่น ก, ข, ก็ให้ ชีตบนเส้นบรรทัดทางต้นข้างซ้าย
ชิดไปขวา เหมือน ดังนี้
เป็น ตัวอย่าง

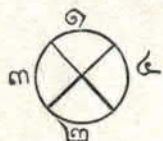
การ เขียน เช่น นี้ เฉพาะ อักษร เดียว ถ้า แม้ จะ
ต้อง เขียน หลาย อักษร ติด กัน เช่น มี ตัว สกต ด้วย แล้ว
จะ ได้ เห็น วิธี เขียน แล คำ อธิบาย ต่อไป ใน บท เรียง ที่ ๒
แล บท เรียง ที่ ๑๑

ส่วน การ เขียน ดัง ที่ ได้ กล่าว มา แล้ว นั้น เป็น การ
สำคัญ มาก เพราะ เส้นตั้ง ก็มี เอนนำ ก็มี เอนหลัง ก็มี
หาได้ เอน เหมือน กัน ทุก ตัว ไม่ (ถ้า เอน เหมือน กัน
หมด จะ เข้าใจ ยาก) ย่อม มี เอน ผิด แปลก กัน การ เขียน
ต้อง อาศัย รูป ฅาก เป็น หลัก ดัง จะ เห็น ได้ โดย ง่าย
ดัง รูป ฅาก ต่อ ๆ ไป นี้

ฉากที่ ๑ รูปแผ่นงบนน้ำอ้อย

 วงกลมเช่นนี้ จะผ่าตัดทะแยงขวาไป ซ้ายๆ

ไป ขวา คราว เดียวกัน รูปฉาก จะ ต้อง กลายเป็น อย่าง นี้

 กลายเป็น อักษร ได้ ถึง ๔ อักษร คือ

หมาย ๑ เป็น ตัว ม. หมาย ๒ เป็น น. หรือ ง. เส้น

หนักร หมาย ๓, เป็น ส. หมาย ๔, เป็น ต. ส่วนเส้น

ทะแยงซ้าย ไป ขวา เส้น เบา ตอน ครึ่ง บน เป็น ป, เส้น

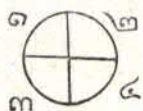
หนักร ตอน ครึ่ง ล่าง เป็น บ, เส้น ทะแยง ขวา ไป ซ้าย

เส้น เบา ตอน ครึ่ง ต้น เป็น ช, เส้น หนักร ครึ่ง ล่าง เป็น จ,

รูป ไค้ แด ทะแยง ต้อง เขียน ให้ ได้ ไค้ ดัง ตัว อย่าง

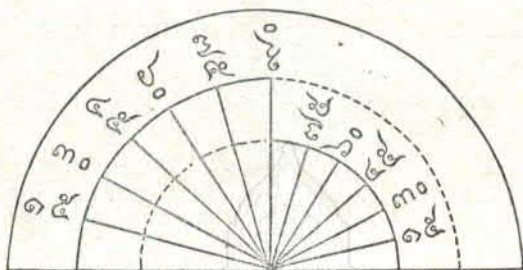
ของ ฉาก ที่ ๑

วงกลม ๖ บ น้ำอ้อย ตัดบนลงปาล่าง ตัดหน้าขวาง
ขีดซ้ายไปขวา รูปดังนี้

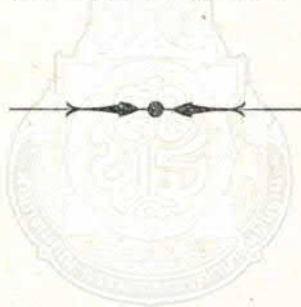
เมื่อยกไป แยกตั้งที่ละ ช่อง บน บรรทัด
โค้ง ๑ กลายเป็นตัว ก, โค้ง ๒ ตัว ข, โค้ง
๓ ตัว ค, โค้ง ๔ ตัว ด, ส่วนเส้นตัดบนลงล่าง
คือ เส้นเบาตรงลงมา ครึ่งก่อน เป็นตัว ก, เส้นหนัก
ต่อลงไปเป็นตัว ค, เส้นผ่าตัดหน้าขวางไปก่อนต้น
เบาเป็น ก, ก่อนหลังหนักเป็นตัว ข, เห็นได้สันต์ตาม
รูปฉาก ส่วนตัวอักษรที่จะเขียน ขึ้นลง ซ้ายขวา
อย่างไร แจ้งอยู่ในวิธีเขียนข้างต้นนั้น แต่ยังมี
วิธีที่จะ ต้องดูรูปฉากโดยละเอียดต่อไป อีกดังนี้

รูปฉากที่ ๓ วิธีวัด ไค้ง นำ มุม

รูปฉากที่ ๓ นี้ เป็นประโยชน์ โดยมาก ของผู้
เรียน ในการที่จะได้สังเกตอักษร เอน ต่อไป ว่าอักษรใด
เอน เพียงใด เพื่อ ตัด ความ สงสัย ใน เวลา ที่ ชัด เขียน
ต่อไป ข้าง หน้า คือ อักษร เอน ทุก อักษร จะ เป็น เอน โดย
ตรง ก็ดี หรือ โดย ไค้ง ก็ดี ต้อง เอน ให้ ได้ฉาก ๔๕
ดีกรี จาก บรรทัด ไค้ง นำ มุม ตาม วิธี วัด มุม ใน ฉาก
นั้น ถ้า เอน หน้า ก็ ต้อง ให้ ได้ฉาก ๔๕ ดีกรี ข้าง ตอน
หน้า เอน หลัง ก็ ต้อง ให้ ได้ฉาก ๔๕ ดีกรี ข้าง ตอน หลัง

เว้นเสียแต่ จ,ช, กับ ห, ชัดต้งต้องเขียนให้ได้
 ๒๐ ตีกรึ ย, ร, ฌ, กับ ห, ตัวที่เขียนชัด
 ชัดต้งให้ ได้ ๓๐ ตีกรึ เมื่อผู้เรียนได้
 ถึงเกตุตามรูป ดังนี้ชำนาญแล้ว การที่จะเขียน แด
 อ่านต่อไป ต้งเป็นทีเข้าใจ ได้ว่า ง่าย เข้า มาก

แบบฝึกหัดที่ ๑

ให้หัด เขียน ตัวอักษร ข้างล่างนี้ ทุกตัว เป็น
บรรทัด ๆ ไปตามตัวอย่าง เพื่อให้มือชำนาญ แล
เกิด ความจำ เร็ว ขึ้น

ป บ

ท ต

ช จ

ก ข

ม

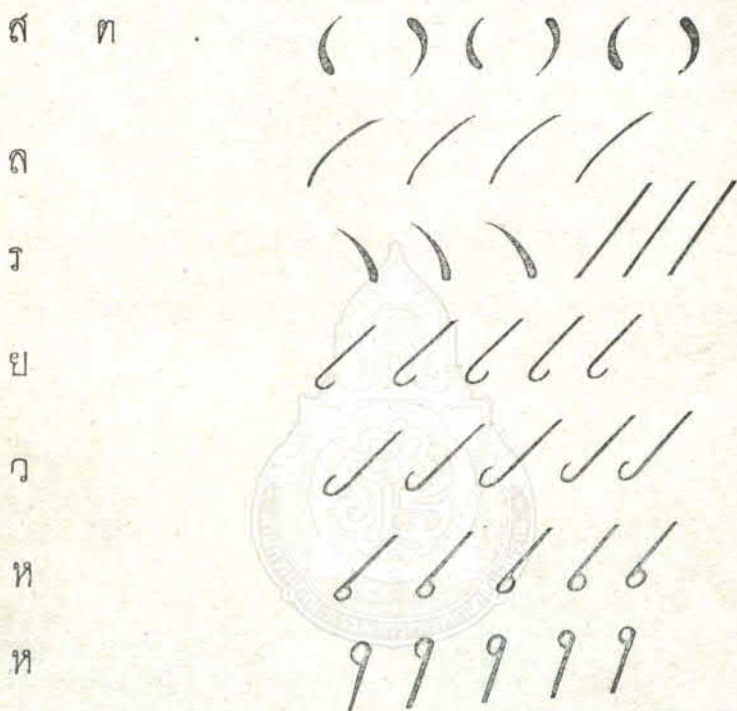

น ง

ผ ฝ

เมื่อเขียน เป็น คู่ ๆ ดังนี้ชำนาญแล้ว ก็ให้เขียน
ตัว ละ บรรทัดต่อ ๆ ไป เพื่อให้เส้น อักษร เรียบร้อย
โดย ไม่ เบี้ยวคด ต่าง ๆ

บทเรียนที่ ๒

พยัญชนะ หลายตัว ติดต่อกัน

อักษร ตัว เดียว ดัง ที่ ได้ อธิบาย มา แล้ว นั้น เห็น
 ว่าเป็นการ เพียงพอ แก่ความ เข้าใจ ของ ผู้เรียน แล้ว ต่อ
 ไป นี้ จะ ได้ อธิบาย ถึง อักษร หลาย ตัว ผสม เขียน
 ต่อ กัน

การ ที่ จะ เขียน อักษร หลาย ตัว ติดต่อกัน
 นั้น ขอ ให้ เข้าใจ ใน เวลา เขียน ให้ ดี คือ เขียน
 อย่า ได้ ยัก ปากกา หรือ ดิน สอ เสย ต้อง เขียน ให้

เรื่อย ติดต่อกัน ไป เช่น นี้

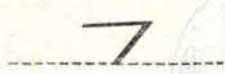
เป็น ต้น ไม่ใช่ เขียน ยก เส้น ให้ ขาด จาก กัน อย่าง นี้

 แด ขอ ให้ เข้าใจ

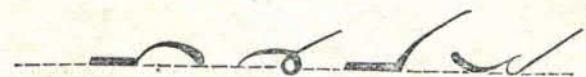
อีก อย่าง หนึ่ง ว่า อักษร ตัว ต้น ต้อง อยู่ บน บรรทัด เสมอ

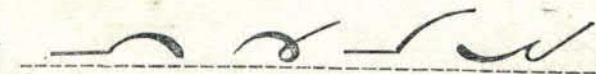
เช่น ไม่ใช่

เว้นไว้แต่ อักษร ขวาง ก. หรือ ข. ม. น. ง. ซึ่ง
อยู่ หน้า อักษร ที่ ชัด ลง แล้ว ต้อง เขียน ให้ ตัว อักษร
ขวาง ลอย อยู่ บน บรรทัด ใช้ ตัว ต่อ ลง มา ติด บรรทัด

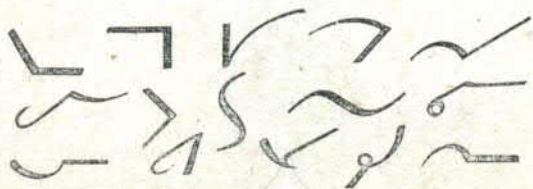
เช่น ไม่ใช่ แต่ถ้า

ตัว อักษร ขวาง เขียน อยู่ หน้า ตัว ขวาง ด้วย กัน หรือ หน้า
อักษร ที่ ชัด ขึ้น แล้ว ต้อง เขียน ตัว อักษร ขวาง ติด บรรทัด

เช่น เปน ต้น

ไม่ใช่ นั้นเลย

ถ้าเห็นว่า อักษร ผสม กัน หลาย ตัว มากกว่า ๒ ตัว
 ขึ้น ไป แล้ว การ เขียน ต้อง ถือ เกณฑ์ อักษร ตัว ต้น
 ตามที่ได้ อธิบาย มา แล้ว เป็น หลัก ตัว หลัง ๆ จะ เป็น
 ไป อย่างไร แล้ว แต่ รูป ของ อักษร ทั้ง ตัว อย่าง ต่อไป นี้

ตามที่ได้อธิบาย อักษร มา ใน บท เรียง ช่าง ต้น จน ตลอด
 มา บัดนี้ นับว่า เป็นการ พอ เพียง ชั้ น หนึ่ง แล้ว ต่อ
 นี้ไป จะ ได้ อธิบาย ถึง สระ ต่าง ๆ ซึ่ง จะ ได้ ใ้ ประ
 กอบ กับ ตัว อักษร เพื่อให้ เป็น สำ เนียง ต่าง ๆ
 ต่อไป ดังนี้

๒๗

บท เรียงที่ ๓

สระ คู่หมวดที่ ๑

จุดเบา

จุดหนัก

จุด ๒ จุด นี้ คือสระ สำหรับคู่ที่ ๑ รูปวรรณ

เหมือน กัน แต่สระ ๑ จุดเบา สระ ๑

จุดหนัก ใช้สำเนียงผิดกัน จุดเบา เปน สำเนียงสั้น

จุดหนัก เปน สำเนียงยาว แลใน ตัวสระ จุด ๑ นั้น

ใช้เป็นสระ ได้ถึง ๓ สระ ทั้งจะได้เห็น ต่อ

ไปดังนี้

ก็เมื่อเห็นสระ รูปว่าง อย่าง เดียว กัน จุต เบา ก็
 อย่าง เดียว กัน จุต หนัก ก็ อย่าง เดียว กัน เหตุใด
 จึงอ่าน แล ใช้ ได้ ถึง สระ อะ ๓ อย่าง นั้น ขอให้ผู้
 เรียน สังเกต ให้ ดี สัก หน่อย คือวิธีที่จะใช้ วาง ตัว สระ
 นั้น ใช้วาง ได้ ๓ แห่ง ทุก ตัว สระ บน ทุก ตัว อักษร
 คือ ต้อง คิด ว่า เรา จำเป็น ต้อง แบ่ง ตัว อักษร ทุก ๆ ตัว
 อักษร เดียว เป็น ๓ ส่วน ถ้า แม้น ว่า สระ ตัว ไหน วาง
 ลง ที่ ส่วน ตอนต้น ของ ตัว อักษร ต้องอ่าน อย่าง หนึ่ง วาง
 ส่วน ตอน กลาง ของ ตัว อักษร ต้อง อ่าน อย่าง หนึ่ง

แถว วง ส่วน ตอน ท้าย ของ ตัว อักษร ก็ ต้อง อ่าน อย่าง
หนึ่ง เหมือน กัน เช่น ตัว อย่าง ดัง นี้

ปะ	ปา
ปี	ปี
ปี	ปี

ส่วน การ ที่ จะ วง ตัว สระ ดัง กล่าว มา นี้ ยังมี
ข้อ สำคัญ อีก อย่าง หนึ่ง ซึ่ง จะ ต้อง สังเกต แล ระมัด ระวัง
ให้ ถูก ต้อง คือ เมื่อ จะ เอา สระ ผสม กับ ตัว อักษร ให้
อ่าน สำเนียง ตัว อักษร ออก ก่อน แล้ว ต้อง เขียน สระ
วาง ลง ข้าง ขวา ของ ตัว อักษร ที่ เขียน ตรง ลง ต่ำ
หรือ ทะแยง ซ้าย ไป ขวา ทะแยง ขวา ไป ซ้าย แล อยู่ ได้
ตัว อักษร ชัด ขวาง จึง จะ อ่าน ออก สำเนียง อักษร ก่อน

สระ ไ้เซ่น

มา มะ ปี่ กี่ ลา

เป็นต้น แม้ถ้าจะเขียนสระ วางไว้ข้างซ้ายของตัว
อักษร ชัดตรงกลางทะแยงซ้ายไปขวา ทะแยงขวา
ไปซ้าย หรือ อยู่เหนือของตัว อักษร ขวางแล้ว ต้อง
อ่าน ออก สำเนียงสระ ก่อน ตัว อักษร ตั้งคำอธิบาย
ใน บทเรียนที่ ๑๗ ต่อไป เพราะฉะนั้น การใช้สระ
ต้องระวัง อย่าง สำคัญ มิฉะนั้น เนื้อ ถ้อย กระทง ความ
ทั้งปวงที่ เขียน ไป จะ คลาดเคลื่อน มาก

๓๑

แบบฝึกหัดที่ ๓

บท เรียง ที่ ๔

สระ ค่ำ หมวด ที่ ๒

ขีด ขวาไปซ้าย

เส้น เบา

ขีด ขวาไปซ้าย

เส้น หนัก

ขีด ๒ ขีดนี้เปนสระ ค่ำ ที่ ๒ ขีดเส้นเบาทำให้มีสำเนียง
 ลั้น ขีดเส้นหนักทำให้มีสำเนียงยาว รูปวรรณ
 อย่างเดียวกัน ใช้ได้ขีดสระ ๓ สระ พร้อมด้วย วิธี
 เขียน ผสม กับ ตัว อักษร เหมือนดัง สระ หมวด ที่ ๑

คือ

า

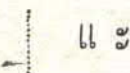
า

า

า

า

า

ภาค

สระ คู้^๕ นี้ จะ ขอ กล่าว อีก ครั้ง หนึ่ง ว่า ถ้าผสม
กับ ตัว อักษร จะ วาง ข้าง ซ้าย หรือ ข้าง ขวา ข้าง บน
หรือ ข้าง ล่าง ของ ตัว อักษร ตรง หรือ ทะแยง ซ้าย ไป
ขวา ๗ ไป ซ้าย หรือ อักษร ขีด ขวาง เหล่า นั้น ก็ ใช้
อ่าน แล ออก สำเนียง สระ ก่อน หลัง กัน เป็น แบบ อย่าง
เดียวกัน กับ สระ คู้^๕ ที่ ๑ ทั้ง นั้น แต่ วิธี ที่ จะ เขียน สระ
คู้^๕ นี้ มี วิธี เขียน ยาก กว่า คู้^๕ ที่ ๑ อย่าง หนึ่ง คือ สระ
คู้^๕ ที่ ๒ นี้ เป็น เครื่องหมาย ขีด เล็ก ยาว ออก นิด หน่อย
ไม่ใช่ จุด กลม ไม่มี แ่ง หรือ มุม เหลี่ยม อย่าง คู้^๕ ที่ ๑ ซึ่ง
จะ วาง ลง บน อักษร ตัว ไหน ไม่ ต้อง ระวัง ว่า มุม
หรือ แ่ง ไหน จะ ไป อยู่ ตรง ไต สุด แต่ วาง ให้ ใต้ ส่วน
กับ ตัว อักษร ที่ ต้อง การ เท่า นั้น ส่วน ขีด เล็ก คือ สระ
คู้^๕ ที่ ๒ นี้ ต้อง วาง ลง ให้ ถูก แ่ง กับ ตัว อักษร ด้วย

จะ เอน หรือ ทะแยง หรือ ขวาง อย่างใด ๆ ก็ดี ต้อง
ขีดสระให้ ขวาง กัน ไว้ กับ ตัว อักษร เสมอ ทุก ตัว เช่น
ตัว อย่าง

ตั้ง นี้ \ ๒ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐

ไม่ ใต้ \ ๒ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ - ๐ / ตั้ง นี้ เป็น
อัน ขาด

๓๕

แบบฝึกหัดที่ ๔

๕ ๖ ๗ ๘ ๙

๑ ๒ ๓ ๔ ๕

๖ ๗ ๘ ๙ ๑

๒ ๓ ๔ ๕ ๖

๗ ๘ ๙ ๑ ๒

๓ ๔ ๕ ๖ ๗

บทเรียนที่ ๕

ว่าด้วย สระ ๓ ขอน หมวดที่ ๓

✓ ✓ ✓ รูปสระ ๓ อย่าง^๒ มีวิธี
 ใช้อย่าง สระ หมวด ๑ หมวด ๒ ส่วนวิธี เขียนรูป
 สระใช้แบบเดียวกับ หมวด ๑ ทั้งสิ้น ไม่ต้องวาง
 แง่หรือมุมสระ เข้าหา อักษร ตัวใด อย่าง สระ หมวด
 ที่ ๒ ให้วางลงไปตามแบบข้างล่างนี้ สำเนียง
 แกรูปของสระ ๓ ขอนดังนี้

✓ | โอะ

✓ | โอ

✓ | โอย

✓ | ออะ

✓ | ออ

✓ | ออย

✓ | อัวะ

✓ | อัว

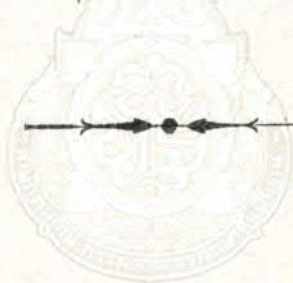
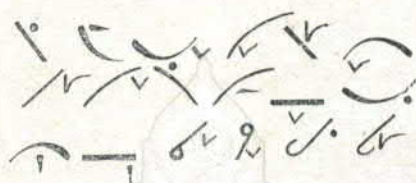
✓ | อวย

สระ ๓ ขอนี้จะเห็นได้ว่ารูปสระ ขอนที่ ๑ กับ
 ขอนที่ ๒ เหมือนกัน แต่เส้นหนักเบาต่างกัน
 ส่วน ขอนที่ ๑ กับ ขอนที่ ๓ เส้นเบาเหมือนกัน
 แต่รูปสระผิดกัน ขอนที่ ๑ ที่ ๒ รูปเอนแยกกัน
 เหมือน นำ จั หาย แต่ ขอนที่ ๓ ตั้งตรงนำอัน
 หนึ่ง แล้วจึงเอนฉายไปข้างหลัง พอสังเกต
 เห็นว่าผิดแยกกันได้ ถ้าผสม กับ ตัวอักษร จะ เห็น
 ได้ดังนี้ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ เป็นต้น
 เป็น ตัวอย่าง

๓๘

แบบฝึกหัดที่ ๕

บทเรียนที่ ๒

ว่าด้วยสระ ๓ ขอน หมวดที่ ๔

^ ^ ✓ รูปสระ อย่างนี้ ใน ขอน ๑
 แด ขอน ๒ รูปเหมือนกับ ขอน ๑ ขอน ๒ หมวด
 ที่ ๓ แต่กลับคว่ำกัน ไปคนละทางเท่านั้น ส่วน ขอน
 ๓ ในหมวดนี้ เหมือนกับ ขอน ๓ หมวดที่ ๓
 เว้นแต่เส้นหนักกว่ากัน ซึ่งควร ผู้เรียน จะ สังเกต
 จำไว้ให้ดี รูป แด สำเนียงอ่าน ของ สระ หมวดที่ ๔ ดังนี้

^ | เอียะ ^ | เอีย ✓ | เอียว

^ | เอือะ ^ | เอือ ✓ | เอือย

^ | เอออ ^ | เอออ ✓ | เอออว

ส่วนวิธีใช้ แบบเดียวกับสระหมวดที่ ๑ แดหมวด ๓ ทุกอย่าง

แบบฝึกหัดที่ ๒

๔๑

บทเรียนที่ ๗

สระ ค่ำหมวดที่ ๕

รูปสระ เป็นรูปอย่างเดียวกัน
เว้นแต่เส้นหนักเบาต่างกัน รูปคล้ายกับสระ ขอน
๓ ของหมวด ๓ หมวด ๔ แต่พลิกกลับคว่ำตรงกัน
ข้าม เส้นเบาใช้ได้ ๓ สระ เส้นหนักใช้ได้ ๒
สระ ดังวางรูปวิธีใช้ดังต่อไปนี้

๑ | เอา

๑ | โอ

๑ | แอ

๑ | อาย

๑ | อาว

ส่วนวิธี ใช้ดังแบบเดียวกัน กับ สระ หมวด ๑ หมวด
๓ หมวด ๔ ทุกอย่างทุกประการ

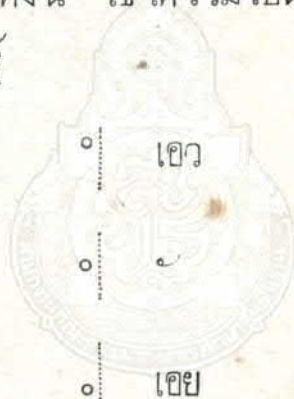
๕๒

แบบฝึกหัดที่ ๗

บท เรียง ที่ ๘
สระ เดี่ยว หมวดที่ ๒

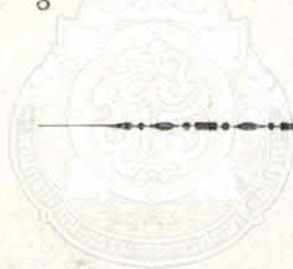
◦ รูปสระ ดังนี้ ใช้ได้รวมเป็น ๓ สระ ตั้ง
วางรูป ใช้ต่อไป นี้

วิธี ใช้ทั้ง สระ หมวด ๑ หมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕
ที่ ได้อธิบาย มา แล้ว ทั้ง สั้น ส่วน สระใน หมวดนี้ จะ ได้
เห็น วิธี ใช้ ใน จำพวก ที่ ต้อง สะกด กัน ใน บท ต่อ ๆ ไป

๔๔

แบบฝึกหัดที่ ๘

บทเรียนที่ ๑๙

สระ พิเศษ หมวดที่ ๗

สระ หมวดนี้ คือ คำว่า อิว อัว อี้ย อี้ย
 อุย อุย โหว ๗ ตัวนี้ เป็นสระที่ไม่ ไคร่
 จะได้ ใช้กัน มาก นัก จะใช้ สระ หมวดที่ ๑ ทั้ง หมวด
 แทน อิว อัว อี้ย อี้ย อุย อุย แล
 สระ โห หมวดที่ ๓ แทน โหว เขา แต่ ย, ว, สกต
 เข้า ก็ อ่าน ได้ เหมือน กัน แต่ น่า เสีย ตาย เวลา ที่ ต้อง
 เขียน อักษร ย, ว, ซึ่ง เป็น ตัว อักษร ตัว ยาว เข้า
 เพิ่ม เต็ม ให้ ช้ำ เกิน ไป ไม่ สม กับ ที่ ให้ เร็ว เมื่อ มี สระ
 ใช้ แทน ได้ แล้ว จะ เป็น การ ง่าย สดวก ขึ้น อีก มาก
 จึง ได้ เพิ่ม เต็ม เข้า ใน สระ เต็ม เป็น ตัว สระ ขึ้น ดัง นี้

สระ เติม

แปลง

เป็น ดัง นี้

อึ

อึว

เบา

อึว

อึว

หนัก

อึว

อึย

เบา

อึย

อึย

หนัก

อึ

อึย

เบา

อึ

อึย

หนัก

โอ

โอว

ตาม สระ เหล่า นี้ เห็นว่า เป็น การ สั้น แก่ ตัว สกด
ลงไป มาก แต่ ต้อง ใช้ ความ จำ นิด หนึ่ง เท่า นั้น สระ
ที่ มี อยู่ ใน นี้ นับ ว่า หมด เสียง ของ สระ ทั้ง หลาย ใน

อักษรไทย เว้นแต่สระ อำ ซึ่งเห็นว่ามันจำเป็น
 ใช้เท่า ๆ นั้น ตัดออกเสีย เพราะซ้ำกับสระ
 ไม่ผิดในหมวดที่ ๒ ซึ่งมีประโยชน์ใช้ได้มากกว่า
 อำ นั้นแล้ว คือ จะเขียนแทนอำได้ เมื่อเอาตัว ม,
 สกต แลใช้แทนไม่ผิดได้ด้วย

๕๘

แบบฝึกหัดที่ ๘

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.
๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐.

บทเรียนที่ ๑๐

วิธีวางสระในพยัญชนะหลายอักษร
หรือที่มีตัวสกท

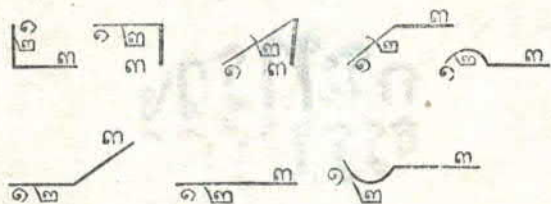
สระ ดังที่ได้อธิบาย มาแล้ว ทั้ง หมด นั้น ยังจะต้อง
อธิบายให้เข้าใจ แจ่มแจ้ง ต่อไป อีก อย่าง หนึ่ง ว่า การ
ที่ได้ อธิบาย มา แล้ว นั้น เป็น การ ที่ ใช้ สระ ผสม กับ
ตัวอักษร เดียว วิธี ใช้ ยัง ผิด กับ ที่ ใช้ สระ ใน อักษร
ผสม กัน หลาย ๆ อักษร นั้น อยู่ คือ สระ ทั้งปวง ดัง
ที่ได้ อธิบาย มา แล้ว นั้น ใช้ วาง กับ ตัว อักษร เป็น ๓
อย่าง คือ วาง ใน ส่วน ต้น ของ ตัว อักษร ซึ่ง จะ เรียก ว่า
สระ ที่ ๑ ต่อไป อย่าง หนึ่ง วาง ตอน กลาง ตัว อักษร
ซึ่ง จะ เรียก ว่า สระ ที่ ๒ ต่อไป อย่าง หนึ่ง วาง ตอน

ท้าย ตัวอักษรซึ่งจะ เรียกว่า สระ ที่ ๓ ต่อไป อย่างหนึ่ง
 ใน สระ ๓ อย่างนี้ เมื่อผสม กับ ตัว เดียว แล้ว
 ก็ ดูไม่ แปลก ปลอดภัยอะไร จะ อ่าน ก็ ง่าย จะ เขียน สระ
 ลงไป ก็ ง่าย ไม่ ใคร่ จะ เป็น ที่ สงสัย นัก เพราะ ตัว
 เดียว ไม่ ใคร่ มี แ่ง กว้าง กว้าง ให้ เป็น ที่ สงสัย แต่ ถ้า
 ตัว หลาย ตัว ติด ต่อ กัน แล้ว มัก จะ มี แ่ง มาก หมาย
 จนถึง ไม่ ใคร่ จะ มี ช่อง ที่ จะ วาง สระ ลง ไป ได้ แต่ ถ้า
 จะ ขึ้น วาง ลง ไป ก็ ชัก ให้ เป็น ที่ สงสัย ว่า สระ อัน นี้
 ผสม กับ ตัว ตัว นั้น หรือ ตัว ตัว ปลาย เช่น คำ
 ว่า ดังนี้ สระ อัน นั้น จะ เป็น สระ ตัว ที่ ๓
 ผสม กับ ตัว ๒, หรือ จะ เป็น สระ ตัว ที่ ๑ อยู่ บน
 ตัว ๓, ยาก ที่ จะ สังเกต ได้

เพราะ ฉะนั้น วิธี ที่ จะ ใช้ สระ สำหรับ ผสม กับ ตัว ตัวอักษร
 หลาย ตัว จึง ต้อง มี วิธี ใช้ อย่าง หนึ่ง ไม่ใช่ แบบ

เดียวกับสระที่ผสม กับ อักษร ตัว เดียว ดังที่ได้อธิบาย
มาแล้วนั้น

วิธีที่จะใช้สระ กับ อักษร หลาย ตัว นั้น มีวิธี ดังนี้
คือ สระ ที่ ๑ สระ ที่ ๒ ทุก ๆ สระ เมื่อจะ
เขียนลงไป กับ ตัว อักษร ที่มี ตัว สกต แล้ว ต้อง วาง
สระ ที่ ๑ ใน ส่วน ต้น ตัว อักษร ตัว แรก แล วาง
สระ ที่ ๒ ใน ส่วน กลาง อักษร ตัว แรก เว้น ไว้ แต่
สระ ที่ ๓ ต้อง วาง ส่วน ห้าย ของ ตัว สกต จะ วาง
ใน ส่วน ห้าย อักษร ตัว แรก ไม่ได้ วาง ตาม แบบ ดังนี้

ไม่ ใช้อย่างนี้ ผู้เขียน

จะ ต้อง สังเกต อีก อย่าง หนึ่ง ว่า การ ที่ วาง สระ ตัว ที่ ๓
 ใน ส่วน ห้าย ของ ตัว สกต นั้น ต้อง วาง บน ตัว อักษร
 ขวาง หรือ ข้าง ซ้าย ของ อักษร ทะแยง ขวา ไป ซ้าย
 ทะแยง ซ้าย ไป ขวา หรือ ตัว ตรง ทุก ๆ ตัว ไป จะ วาง
 ข้าง ไ้ อักษร ขวาง หรือ วาง ขวา ของ ตัว อักษร ตรง
 อักษร ทะแยง ทั้ง ๒ อย่าง ไม่ ได้ ดัง ตัว อย่าง ซึ่ง
 เขียน ไว้ ข้าง ต้น นั้น

การวาง
 สระ

บทเรียนที่ ๑๑

วิธีเขียนตัวสกต

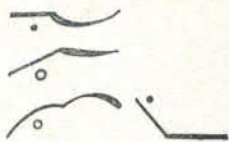

แต่ต่อไป ในบทนี้จะอธิบายถึงวิธีเขียนตัวสกต
หรือวิธีที่จะใช้ตัวสกตต่อไป คือ การที่จะเขียนตัว
สกตนั้น ต้องเขียนตัวสกตให้ติดต่อกับเส้นเดิม
ของตัวว่า เปนคำ ๆ ไปเช่นเดียวกับวิธีเขียนตัว
อักษรหลายตัวติดต่อกัน ดังได้อธิบายมาแล้วใน

กนิ

บทเรียนที่ ๒ เช่นคำว่า ลัก

ลวชก

เปนต้น แลขอผู้เรียนให้อ่านวิธีเขียนเข้าใจ
ซ้ำอีกที่ ๑ ว่า ตัวสกตทุกอักษรใช้อย่างหนังสือวัด
แต่โบราณ เช่น กกสกต ก, กตสกต ต, เปนต้น

ไม่ใช่ตัวสกตตามศัพท์ ที่จะ แปลได้อย่าง หนังสือไทย
 ธรรมดา แลไม่มี ตัว การันต์ ด้วย เพราะ การที่จะ
 เขียน หนังสือ ชนิดนี้ ย่อม หมาย จะให้เร็วทัน ความ
 ประสงค์ ตัดให้สั้นได้เพียงใด ก็ ตัดลงให้สั้น เพียง นั้น
 แล้ว ไป เลือกรักต์ แปล เป็น อักษรไทย ธรรมดา อีก ครั้ง ๑
 จะใช้อักษร ชนิดนี้ คัดลอก เขียนไว้ เช่น สำหรับ ตำรา
 มิได้ ผิด กับ ความ ประสงค์ ของ วิชา อันนี้

๕๕

แบบฝึกหัดที่ ๑๐

๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒
๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐
๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘
๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖

บทเรียนที่ ๑๒
ว่า ด้วย ตัว สกต แม่ กต

แบบฝึกหัดที่ ได้เรียน ตัว สกต มา แล้ว นั้น ถ้า จะ
เล็งดู ลงไป อีก แล้ว คง จะ แล เห็น ได้ ว่า ตัว สกต บาง
ตัว ผสม กับ อักษร รูป ร้าง อย่าง เดียว กัน ก็ ดี หรือ ที่ รูป
ร้าง อย่าง อื่น ก็ ดี เช่น ต, สกต ท, สกต ต, หรือ
ประกอบ รูป ร้าง คล้าย คลึง กัน เช่น นั้น หลาย อักษร ต้อง
เขียน ต่อ กัน ลง ไป ดังนี้

ยึด ยาก ชัก ให้ ช้า มาก จึง ได้ มี แบบ เรียน เขียน ตัด
ให้ สั้น ลง ไป อีก ดัง คำ อธิบาย ต่อไป นี้

ผู้เรียน ต้อง สังเกต ดู แล ใช้ ให้ ถูก ต้อง คือ อักษร
ใด ๆ ก็ ดี เมื่อ ต้อง ใช้ ตัว สกต ใน แม่ กต แล้ว

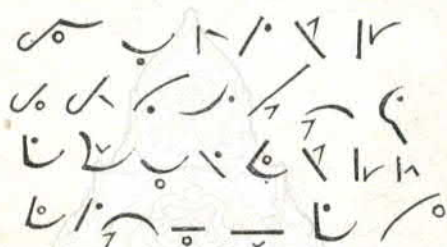
ต้องเขียน อักษรนั้นให้สั้น แต่เพียง ครึ่งตัว ของ ตัว
 อักษร เต็ม ตัว ธรรมดาที่เราเคย เขียน แลวาง สระ
 ลงไปได้เป็น ๓ ชั้นเหมือน อักษร ตัว ยาว ไม่ต้อง
 ใช้ตัว ค, สกต สมมุติเอาว่า อักษรสั้นทุก อักษร เป็น
 อักษรใช้ ใน แม่ กต เช่น คำต่อไปนี้

๐	ปัต	ไม่ใช่	๐
๑	ทิต	”	๑
๒	ทูต	”	๒
๓	กัต	”	๓
๔	นัต	”	๔

เช่น นั้น ต้องสังเกตให้ดี ว่า ตัวสั้น เป็น ตัวที่ ใช้ต่าง
 ว่ามีตัว ค, สกต แม่ กต แล้วทุก ๆ ตัว อักษร ดังที่ ได้
 อธิบาย มา แล้ว

๕๗

แบบฝึกหัดที่ ๑๑

บทเรียนที่ ๑๓

ว่า ด้วย สกต แม่ กน กับ แม่ กบ

ตัว สกต แม่ กต ตั้งที่ ได้ ตั้ บท ลง ให้ ผู้เรียน
 เข้าใจ ในการที่ใช้เขียน อักษรให้ สั้น เข้า เพื่อ การ เร็ว
 ซึ่งมี แจ่มอยู่ ในบทเรียนที่ ๑๒ นั้น ยังมี ตัวสกต อีกบาง
 ตัว ซึ่ง จะ ต้อง เปลี่ยน ใช้ ให้ เร็ว แด่ สดวก ขึ้น อีก เช่น
 แม่ กต เพราะฉะนั้น ผู้เรียน ต้อง ระวัง แด่ สกต ต่อ ไป นี้
 คือ แม่ กน ตามที่ เข้าใจ กัน แล้ว ในวิชาหนังสือนี้
 ต้อง เปน ตัว น, สกต ทุก คำ นั้น ผู้เรียน คง จะ เข้าใจ
 มา แล้ว ใน ตอน ต้น ว่า

กาน	ต้อง เขียน สกต ตั้ง นี้
กิน	ต้อง เขียน สกต ตั้ง นี้
ป็น	ต้อง เขียน สกต ตั้ง นี้
ฝน	ต้อง เขียน สกต ตั้ง นี้
เกียน	ต้อง เขียน สกต ตั้ง นี้

เปน การ ถูก ต้อง แล้ว ทุก ถ้อย คำ แต่ ผู้ เรียบ จะ ต้อง
เห็นได้ว่า ใน ภาษาไทย คำ ใช้อย่าง แม่ กน มัก จะมี มาก
กว่า แม่ อื่น ๆ เพราะ ฉะนั้น ที่ จะ ใช้อย่าง น, สกต โดย
ลาก เส้น ยืดยาว ไป นั้น ก็ เปน การ เสีย เวลา เหมือน กัน
จึง ได้ มี วิธี ใช้อย่าง น, สกต แทน แม่ กน ดัง นี้ เช่น คำ ว่า

กาน	ก
กิน	ก
ปั่น	ก
ฝน	ก
เกียน	ก

เปน ต้น ต้อง เห็น รูป ร้าง ลักษณะ ตัว น, ได้ ว่า เปน
ขอ เกี้ยว ต่อ เนื่อง มา จาก อักษร ตัว เดียว แต่ ขอ ตัว น,
นี้ ต้อง สิ้น เกศ แล ระวัง ให้ ดี ว่า เปน ขอ งุ้ม มา จาก
ท้าย อักษร ตัว ต้น ไขว่ แ่ง ขอ ข้าง ซ้าย ของ อักษร ตรง

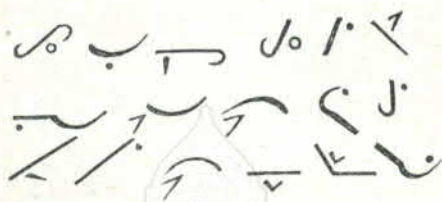
หรือทะแยงซ้ายไปขวา ๆ ไปซ้าย แลไว้ขวาของ
อักษรที่ขีดขึ้น ไว้ข้างล่าง ของ อักษร เช่น เส้น ขวาง
คือตัว ก, ข, ม, ไว้ข้างบน ของ อักษร เส้น โค้งขึ้น
คือตัว น, ง, แลอยู่ปลาย อักษร ข้างขวา ของตัว ฝ,
ข้างซ้าย ของตัว อ, ตัว ค, อยู่ขวา อักษร ฝ, ทั้ง
แบบ ผีกัดที่ ต้องให้สังเกตโดยมาก ๆ ต่อไป

แต่ การที่จะวางสระใน คำที่มีอักษร น, จึงมีสกด
เช่นนี้ มีผิด แยกกับวิธี วางสระใน บทเรียนที่ ๑๐
จำพวก ๑ คือสระที่ ๓ หาได้วางที่ท้ายตัว สกดทุก
อักษรไม่ มียกเว้นอยู่บ้าง คือ ถ้าอักษร น, จึงมีสกด
อักษร ป, บ, ท, ต, ษ, จ, ฉ, ค, แล ห, ตัวขีดลง แล้ว
คงให้วางสระที่ ๓ ใน อักษรตัว ต้น ข้างขวา ไม่มีข้อ
สงสัยอย่างไร เพราะปรากฏในคำอธิบายมาแล้วว่า
ตัวอักษร น, จึงใช้ได้แต่เป็น ตัว สกด เท่านั้น

นอกจากอักษรที่ขีดแจ้งมาแล้วข้างต้น คงให้วาง
สระที่ ๓ ตรงตัวอักษร น, จึงมีสกดทั้งนั้น

แบบฝึกหัดที่ ๑๒

แต่การที่เขียนจัมตัว น, สกตลงไปในั้น ถ้า
เมื่อมีอักษรตัวใดที่จะต้องต่อตัว น, จัมไปได้อีก
แล้ว ก็ให้เขียนต่อกันไปได้ เช่น คำว่าวัน นี

จ. เป็นต้น

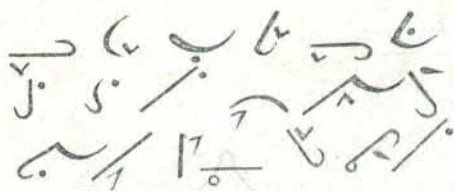
ส่วนตัวสกต นอกจากตัว น, นี้ยังมีอีกตัวหนึ่ง
คือตัว บ, ในแม่ กบ ถึงแม้จะเป็นแม่ที่ใช้บ่อย
กว่าตัว น, แม่ กบ ก็ดี แต่เป็นตัวสกตขีดทะแยง
ซ้ายไปขวา ตรงลงไป อาจจะต้องตัวเช่นนั้นด้วย กัน
ให้ยืดยาวได้อีก ตามที่ได้อธิบายมาในบทที่ ๑๒

จึงได้มีแบบเปลี่ยนใช้เปนจุ่มเช่นตัว น, สกตเหมือน
กัน แต่จุ่มกลับกันกับจุ่ม น, คนละทาง ทั้งจะ
เห็นได้ โดย เลื่อยคในแบบฝึกหัดต่อไป

แต่ การวางสระใช้วาง อย่างวิธี ในบท เรียงที่ ๑๐
คือ วางสระที่ ๓ ที่ตัวสกตทั้งต้น ไม่เหมือน
จุ่ม น, สกต

แบบฝึกหัดที่ ๑๓

แต่ต้องเข้าใจว่าอักษรจัมที่ไว้แทนตัว น, แล
 ตัว บ, นั้นจะใช้ได้ แต่เมื่อเวลาใช้เป็นตัวสกตเท่านั้น
 จะใช้เป็นตัวนำหน้าไม่ได้เลย เมื่อผู้ใดไม่ชำนาญ
 ในการใช้จัม จะใช้อย่างธรรมดาก็ได้ไม่ผิด แต่
 เป็นการชักช้ากว่ากันมาก ควรจะฝึกใช้จัมให้
 ชำนาญจึงจะควรสำหรับวิชาอันนี้ ตัวสกต นอก
 จากนั้น ไม่มีเปลี่ยนแปลงอย่างใด ให้ใช้ตัวทรง
 สกตเรื่อยไป เพราะไม่มีตัวยากลำบากอะไรอีก
 ต่อไปแล้ว เช่น กก, ก็ตัวก, เส้นขวางสกต กม
 ก็ตัว ม, สกต กงก็ตัว ง, สกต

แม่เกยซึ่งใช้ตัว ย, ว, สกท นั้นเล่า เป็นการยาก
ลำบากมาก เพราะอักษร ย, ว, เกะกะยาวแลมีงมที่ต้น
ตัวอักษร ก็ดี แต่ไม่ต้องใช้สกทเลย เพราะสระใช้แทน
ได้หมดทั้งที่ปรากฏมาในบทเรียน แลแบบฝึกหัดข้างต้นนั้น

อนึ่งจะเป็นที่สงสัยแก่ผู้เรียน อยู่สัก อย่าง หนึ่ง ว่า
สระ ทุก สระ ดูเหมือน จะ ชาติ อยู่สัก อย่าง ๑ คือ ถ้า
จะเขียน ฤ ใช้คำ ว่า คน, ขน, เป็นต้น จะใช้สระ
อะไร นั้น ให้ผู้เรียน เข้าใจเถิดว่า ถ้าจะใช้คำ ว่า
คน, ขน, หรือ กน, กง, กก, กต, กบ, กม,
เป็นต้น แลทุก อักษร ที่จะใช้ อย่างเช่น กล่าว มา แล้ว
นั้น ให้ใช้สระ โอะ ใน บทเรียน ที่ ๕ วางลงไป ใน
ตัว อักษร ที่ ต้อง การ แลใช้ตัว สกท เข้า แล้ว จะ อ่าน ได้
ตาม ความ ประสงค์ ดัง ที่ กล่าว มา แล้ว ทั้ง นั้น จะ เอา
แต่ อักษร ข้อนั้น เข้าเฉย ๆ เช่น อักษร ไทยธรรมตาไม่ได้

บท เรียน ที่ ๑๔

ว่าด้วยวิธีเปลี่ยนตัวใช้' ส, ข,

สระ แลพยัญชนะแลตัวสกทที่ได้กล่าวมาแล้วในบท
เรียน ข้างต้นนั้น นับว่าเปน การ พอ เพียง แก่
อักษรไทย ธรรมดา อยู่แล้ว บัดนี้ยังมี อักษร อยู่อีก ๒
อักษร ซึ่งต้อง ใช้ มาก แล เขียน มาก เช่น ตัว ข, ส,
จึงได้มีแบบ ตัวอักษร ยักย้าย เปลี่ยนท่า เพื่อ เขียน
เร็ว แล สดวก ชื่น คือ ตัว ข, ใช้ ๐ อย่างนี้ แทนได้
ส, ใช้ ๐ อย่างนี้ แทนได้
จุดกลมทั้ง ๒ อย่าง แปลก แต่ เล็ก โต กว่า กัน เช่น

คำที่จะใช้ดังตัวอย่างนี้

การที่เขียน ข, ส, สองตัวนี้ผสม กับ ตัวโต ๆ ก็ดี

วิธีวางสระใช้วางตามส่วนตัวสกดทั้งนี้ จะวาง
 อย่างอักษรธรรมที่ไม่มีหลักแม่จะนับส่วนโดยอักษร ๒
 อักษรนี้เป็นวงกลมไปเสียแต่จะใช้ ข, ส, อย่างวง
 กลมในแม่กตไม่ได้ ต้องใช้อย่างขีดขวางแลเส้น
 โค้งแทน เพราะจะได้แบ่งตัวให้สั้นได้ตามแบบ
 แม่กต วงกลมจะแบ่งให้เป็นครึ่งวงหรือให้เล็กลง
 ไม่ได้เป็นอันขาด

๒๘

แบบฝึกหัดที่ ๑๔

จ. (. ๐ ๐ / ๗
๐ ๗ / ๕ ๗ ๐
๕ ๗ / ๐ ๕ ๗ ๐

กระทรวง
ธรรมการ

บทเรียนที่ ๑๕

อักษรควบ

ว่าด้วย อักษร ตัวที่ควบ กับ ตัว ร, ล, ว, สาม
 อักษรนี้ เป็น อักษร ที่สำหรับควบ กับ อักษรอื่น ให้
 แปร สำเนียง แตกต่าง กัน ออกไป เพื่อให้ครบ เต็ม กับ
 คำที่เคยใช้ ใน หนังสือไทย ธรรมดา นั้น จะเอา อักษร
 ร, ล, ว, ออกใช้เต็มตัว ก็ดู เป็นการ ขัดขวาง
 แล ยาว เกะกะ เข้า แง่ เหลี่ยม กัน ไม่ใคร่ ได้ เช่น จะ
 เขียน คำว่า กลับ กรับ คับ จะต้องใช้ตาม ตัว
 อักษร อย่างนี้ คือ ร, ล, บ, เป็นต้น
 แต่จะวาง ไม่ผิด ลง ตรงไหน ก็ ขัด แล ยาว ที่ จะ อธิบาย
 ให้ แจ่ม แจ้ง ได้ นัย อัน ยาก เช่น นี้ จึง ได้มี ตัว เครื่อง
 หมาย สำหรับ จะ ใช้ แทน ตัว ร, ล, ว, สาม ตัว ต่อไป
 เครื่องหมาย นั้น ก็ คือ ขงุม เช่น ดัง ได้ อธิบาย ใน

วิธีใช้ตัว น, ตัว บ, สกตมาในบทที่ ๑๓ นั้น
แล้ว แต่ของมีแทน ร, ล, ว, นั้นหาได้เขียน
มีท้ายอักษรเช่น ตัว น, บ, มีสกตไม่ ร, ล, ว,
เป็นของมีต้นเส้นซึ่งต้อง เขียน ก่อน อักษรตัวต้น ดังแบบ
เทียบให้เห็น เป็น ตัวอย่าง ดังนี้

ควม อักษร ร,

ควม อักษร ล,

รูป ๒ อย่างนี้ ใช้สำหรับ เส้น ตรงลงล่าง เส้น ขวาง
แต่เส้น ทะแยงตรง อยู่ซ้าย ขวา กัน ดังแบบ อย่าง นั้น แม้
ว่า ผสม กับ อักษร ไค้ แล้ว ใช้ ขอ ไปทาง เดียว กัน
ทั้ง ๒ อย่าง ผิด แต่ ร, เล็ก กว่า ล, หน่อย หนึ่ง

เท่านั้น เช่น

ร

ล

ส

ด

เป็น ต้น แต่ตัว ร, ล, ว,

ไม่ใคร่จะมีใช้ควบกับเส้นโค้งในภาษาไทยนัก ที่อธิบายมานี้สำหรับ ร, ล, ๒ อักษร ส่วนตัว ว, นั้นใช้ควบเช่นเดียวกับอักษร ล, แต่รูปเงืองขึ้นไปกว่า ล, นิดหนึ่ง ดังจะเห็นได้ดังนี้

แบบเดียวกับตัว ล, แต่ใช้ขอใหญ่กว่าตัว ล, คือใหญ่เท่าส่วนครึ่งของตัว อักษรที่ควบกันนั้น ดังเช่น

ฝร

ฝล

ฝว

วิธีควบกับอักษรเส้นโค้งอย่าง ร, ล, เช่นเดียวกัน ส่วนสระที่จะใช้วางใน อักษรควบสามอักษรนี้ ใช้วางตามส่วนตัว อักษร ซึ่งตัว ร, ล, ว, ไปควบอยู่ด้วยนั้น

๗๒

แบบฝึกหัดที่ ๑๕

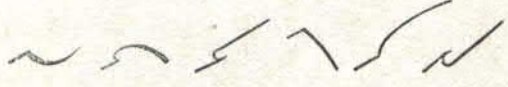

๑ ๒ ๓ ๔ ๕
๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐
๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕
๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐

บทเรียนที่ ๑๖

ว่า ด้วย ห, แล อักษรสูงต่าง ๆ นำ

วิธีที่อักษรตัว ห, ใช้ นำ นำอักษรต่ำ ให้อ่าน
เป็นเสียงสูงขึ้น ในวิชาศัพท์เลขนี้ หาได้ใช้ตัว ห,
ทั้งตัวนำ เช่น คำว่า หนี้ อย่างนี้ไม่
ทุกตัว ห, ที่นำอักษรต่ำจะใช้ ห, ขีดขึ้นหรือขีดลง
ไม่ได้ทั้ง ๒ อย่าง เพราะเป็น อักษร เขียนยาก แลยาว เย็น
เข้มนมาก จึงได้มีอักษร ห, สำหรับนำไปตัวหนึ่งต่างหาก
รูป ห, นำนั้นอย่างนี้ เช่นจะใช้ นำอักษรให้เห็นเป็น
ตัวอย่างดังนี้ ห, นำ ก, ซึ่งจะใช้อ่านว่า หัก
เป็นต้น เป็นตัว อย่าง ให้สังเกตว่า เส้นตัว ห,
เป็น เส้น ขีดลาก ขึ้นโดยทางทะแยง ซ้ายไป ขวา เช่น
แบบต่อไปนี้

ส่วน อักษรสูง นอกจาก ตัว ห, นำ เช่น ข ข ฅ ฌ ฐ
ฎ ฏ ศ ษ อิก ๑๐ อักษรนี้ ใช้รูปของตัวอักษร
ในตัวของอักษรนั้น เอียงนำทุกคำไป แต่เขียนให้ตัว
เล็กลงเช่นนี้ ๐ ๐ ๐ ๐ ๐ ๐

เป็นต้น เป็นตัว อย่าง การที่เขียนให้ตัวเล็กลงนั้น
ต้องเขียนให้ติดต่อกับ ตัวที่นำ มิฉะนั้น จะ เกลย กลาย
เป็น แม่กดไปเสีย แลต้องเข้าใจ อิกอย่าง ๑ ว่า
ถ้าตัว ห, นำ ร, แล้วย ให้ใช้ตัว ร, อย่างขีด
ซ้ายโค้งลงไปขวา ถ้าตัว ฅ, นำ ร, ก็ให้ใช้ ร,
อย่างขีดซ้ายขึ้นไปทางขวา จะเขียน อย่างอื่น นอก
จากนี้ไม่ได้ เพราะตัว ห, นำ ร, ขีดขึ้น จะไม่
มีใครสังเกตเห็นตัว ห, ได้ คือดูรูปเป็นเส้นตัว
เดียวกันไป จึงต้องขีดขึ้นให้ใช้หลักกันเสีย เพื่อ
ให้เห็นชัดเจนดีเข้า

๗๕

แบบฝึกหัดที่ ๑๖

๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒
๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐
๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘

บท เรียน ที่ ๑๗

ว่า ด้วย สระ ผสม พยัญชนะ ๆ สกต สระ

วิธี ใช้สระ ดัง ที่ ได้ อธิบาย มา แล้ว ข้าง นั้น นั้น ยัง
ไม่ เปน การ ละเอียต ละออ แต่ ครั้น จะ อธิบาย ให้
ละเอียต ใน ชั้น นั้น ก็ ยัง ไม่ สนัด แ่หน ทาง ที่ จะ ธิบ
ถ้วน เกิน ไป แล ยัง ชัด กัน อยู่ กับ วิธี ใช้ ตัว สกต ต่าง ๆ
อยู่ ด้วย จึง จำ เปน ต้อง งค มา อธิบาย ใน เวลา นี้ เมื่อ
ไ้รู้ วิธี สกต ชัด เจน แล้ว คือ ทุก ๆ สระ สำเนียง
เปน อักษร อ, ทั้ง หมก เมื่อ จะ ใช้ คำ ไต ซึ่ง ออก
สำเนียง เปน อักษร อ, แล้ว ไม่ ไ้ ใช้ อย่าง วิธี
อักษร ไทย ธรรมดา ทั้ง หมก มี สระ บาง พวก ที่ ใช้ แทน
อักษร อ, ไ้ ไม่ ต้อง ใ้ อักษร อ, ไ้ ข้าง น้
บาง พวก ใช้ แทน กัน ไม่ ไ้ จำ เปน จะ ต้อง ใช้ อักษร อ,

ลงไปด้วย เสมอ แต่ การที่จะ อธิบาย ว่า จำ พวกใด
 ต้องใช้อักษร อ, ลงไป ด้วย กับ สระ แด่ จำ พวกใด
 ไม่ต้องใช้อักษร อ, ลงไป ด้วย โดย กระจาย คำ
 ให้ ผู้เรียน เห็น ได้ สนิّت เป็น คำ ๆ ก็ ดู จะ เป็น การ ยาก
 แก่ ผู้เรียน ซึ่ง จะ ต้อง ใช้ ความ จำ เป็น แบบ อัน แน่
 นอน ลงไป แน่น เลี้ย เมื่อ มี พลิก แผลง นอก แบบ มา
 ภายหลัง ก็ จะ เกิด ความ สงสัย ขึ้น จึง จำ เป็น ต้อง
 อธิบาย ให้ ผู้เรียน เข้าใจ เป็น วิธี ๑ ให้ คิด ได้ รอบ
 ไม่ต้อง กระจาย คำ จะ เป็น การ สดวก แก่ ผู้เรียน
 เพื่อให้ หมั่น ใช้ ใน การ เมื่อ พบ ประ ภายหลัง ต่อ ไป

คือ ตาม บท เรียน ที่ ๓ ซึ่ง ได้ อธิบาย มา
 แล้ว ว่า “ ถ้า จะ เขียน อักษร ตัว ใด ลงไป ผสม กับ สระ
 อ่าน ให้ ออก เสียง ตัว อักษร แล้ว ต้อง เขียน สระ วาง
 ลง ข้าง ขวา ของ ตัว อักษร ที่ เขียน ตรง ลง ด้าน หรือ

ของอักษรที่เขียนตรงลงล่าง ทะแยงซ้ายไปขวา ทะแยง
 ขวาไปซ้าย แด อยู่ใต้ตัวอักษร ชิต ขวางแล้ว ต้องให้
 ผู้เรียนเข้าใจว่า ใน ประเภท นั้น สระ ผสม กับ ตัวอักษร
 จำ เป็น ต้อง อ่าน สำเนียง อักษร เป็นใหญ่ ตาม เสียง สระ
 ผสม แม้ หาก ว่า สระ วาง อยู่ ข้าง ซ้าย อักษร ตรง ลง
 ล่าง ทะแยง ซ้ายไป ขวา ขวาไป ซ้าย แด อยู่ บน
 อักษร เส้น ชิต ขวางแล้ว ต้อง เข้าใจ ให้ ดี ว่า ประเภท
 นั้น สระ ไม่ได้ ผสม กับ ตัว อักษร กลาย เป็น อักษร สกต
 สระ จึง ต้อง อ่าน ออก สำเนียง สระ เป็นใหญ่ ตาม
 เสียง อักษร สกต ทั้ง จะ เห็น ได้ ทั้ง ตัว อย่าง เช่น นี้

(

ถาม

|

อีก

/

อีก

)

ขึ้น

ซึ่งให้ เห็น ได้ ว่า

ม, สกต อา อ่านว่า ชาม

ก, สกต อี อ่านว่า อิก

ป, สกต อี อ่านว่า อิป

น, สกต อี อ่านว่า อิน

แปลต้น แต่อย่าให้ผู้เรียนสงสัยเลยไปว่าสระ อะ
อยู่ใต้อักษร ม, อ่านว่า มะ ถ้าอยู่บนอักษร ม,
จะอ่านว่า กระไหนเลย (จะอ่านได้ก็แต่ตามตัว
ไปว่า อะ ม, เท่านั้น) ผู้เรียนหนังสือนี้ ทุกท่าน
ย่อมเป็นผู้ชำนาญในหนังสือไทยธรรมดาอยู่แล้ว คง
จะเห็นได้ว่า ม, สกตสระ อะ ไม่ได้ แล อักษร
ตัวใด ๆ จะสกตไม่หันอากาศเปล่า ๆ แล
สระ ะ, ใ, ใ, เา, ำ, แล สกตทัต สระ
ซึ่ง ู, ุ, สกตประจำอยู่ในแม่เกยต่อไป อีกไม่
ได้บางสระ (นอกจากท่านที่เข้าใจภาษาต่างประเทศ

ท่าน จะ เทียบ ใช้ อักษรไทย ธรรมดาได้ คล้าย คลึง กับ
อักษรต่าง ประเทศ เช่น คำว่า “ บาง กอก ไทมี ”
ม, การันต์ ให้ ออก เสียง คล้าย คลึง กับ ที่ ท่าน ชำนาญ
มา เปน เสียง แม่ ก, กา, แกมแม่ กม, แต่ผู้
ที่ไม่รู้ภาษานี้ ก็อ่าน เปน เสียง แม่ ก, กา, ไปเท่า
นั้น นี่ก็เสียว่า อักษร ม, การันต์ ห้าม เสียง เสีย แล้ว)

การ กล่าว มา แล้วว่า อักษร ตัวอื่น จะ สกต ทับ
สระ แม่ ก, กา, บางสระ แม่ เกย บางสระ ไม่ได้
นั้น ท่าน ผู้เรียน คง เข้าใจ แล้วว่า บ, สกต สระ อะ แม่
ก, กา, เปน ต้น แด สกต สระ อูย แอว โอว แม่
เกย เปน ต้น ไม่มี เสียง ใช้ เลย ใน ภาษาไทย แด
อักษร ไทย ธรรมดา ก็อ่าน ไม่ ออก พวก ๑ แต่ ถ้า บ,
สกต สระ อา แม่ ก กา สระ เอียะ สระ เอียบ แม่ เกย ก็มี

สำเนียงใน ภาษาไทย แด อักษร ไทย ธรรมดาใช้กัน
 อ่าน ว่า อาบ เอียบ เอียบ เปน ใช้ ได้ จำพวก ๑ ดังนี้
 ให้ผู้เรียน แบ่ง ใช้เอา ตาม การ ถูก ต้อง ที่ อธิบาย มา แล้ว
 นั้น ถ้า ไม่ ใช้ ความ ระวัง แด สังเกต สระ ให้ ชัด เจน
 ก็ จะ เปน ความ ลำบาก ใน การ แปล อย่าง ยิง ก็ เมื่อ
 อธิบาย ว่า สระ พวก ไต อักษร มี อำนาจ สกต ได้ พวก ไต
 สกต ไม่ ได้ โดย ละเอียต มา แล้ว นั้น จำ เปน จะ ต้อง
 ชี้แจง ถึง เรื่อง ว่า สระ พวก ไต ที่ ใช้ เสียง แทน อักษร อ,
 ได้ พวก ไต ใช้ แทน อ, ไม่ ได้ ต่อ ไป

๑ สระ พวก ที่ ใช้ เสียง แทน อักษร อ, ได้ ดัง ที่
 อธิบาย มา แล้ว ใน จำพวก อักษร ที่ มี อำนาจ สกต สระ ได้

๒ ส่วน สระ ที่ ใช้ แทน เสียง อักษร อ, ไม่ ได้
 ก็ คือ จำพวก ที่ อักษร ไม่ มี อำนาจ สกต สระ

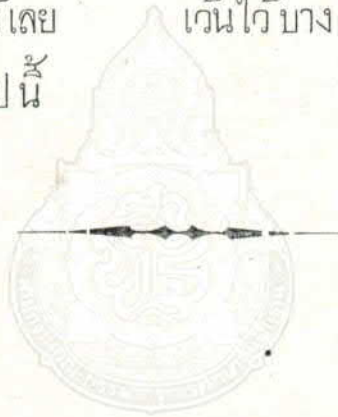
ใน ส่วน หนึ่ง ก็ อธิบาย มา แจ่ม แจ้ง แล้ว ไม่มี ข้อ

สงไสย ส่วนในจำพวก ๒ จะต้องอธิบายให้แจ่มแจ้ง
ต่อไป คือ ถ้าอยากจะใช้คำว่า อูย จะเขียน
อย่างไร สระ อูย ก็มี แล เปนเสียงแทน อักษร อ,
ได้ด้วย ครั้นจะใช้สระ อุ ทัว ย, สกตที่ดี เปน
การนอกวิต เพราะ สระ ของเขา ก็มี อยู่ แล้ว ครั้น
จะ วาง แต่สระ ลงไป อัน เดียว เด่า ก็ ไม่มี อักษร เปน
หลักให้รู้ว่า สระ วาง ใน ส่วน ไหน จะ อ่าน ว่า อย่างไร
จึง เห็น ว่า ไม่มี อย่างอื่น จะ ดี กว่า ใช้ สระ นั้น ๆ ผสม เข้า
กับอักษร อ, เช่น คำ ดังนี้ /° /° /° /°

เฮอ อัย เฮย อูย

เป้น นั้น จำ เปน ต้อง เขียน สระ ผสม อักษร ทุก คำ ไป
ไม่ ต้อง ใช้ ตัว สกต เพราะ สระ พวก นี้ มี อำนาจ ใน ตัว
ไม่ ให้ อักษร ไต สกต ตัว เอง ให้ อ่าน กลาย ไป ได้ สระ
เหล่านี้ จึง เปน แต่ สระ ผสม อยู่ ข้าง ขวา ของ อักษร ตัว

ทั้ง ทรงทะแยงซ้ายไปขวา ๆ ไปซ้าย แลข้างล่าง
 ของ อักษร ชัด ขวาง ไม่มี อำนาจ จะ อยู่ข้าง ซ้าย ของ
 อักษรชัด ทรงลงล่าง ทะแยงซ้ายไปขวา ๆ ไปซ้าย หรือ
 บน สระ ขวางได้ เลย เว้นไว้ บาง เวลา ที่ จะ อธิบาย
 ใน บท หน้า ต่อ ไป นี้

สระ ๒ สระ อยู่ในพยัญชนะ ตัวเดียวกัน

สระทั้งที่ ได้ อธิบาย มา แล้ว ใน บทนี้ นี้ว่า (๑) ถ้า
สระ อยู่ข้าง ขวา ของ อักษร ชัด ตรง ลงล่าง ชัด ทะแยง
ซ้ายไปขวา ๆ ไปซ้าย แล อยู่ใต้ อักษร ชัด ขวา แล้ว
ต้อง อ่าน เปน สำเนียง อักษร ก่อน ตาม เสียง ของ สระ
(๒) ถ้า อยู่ข้าง ซ้าย ของ อักษร ชัด ตรง ลงล่าง ทะแยง
ซ้ายไปขวา ๆ ไปซ้าย หรือ อยู่บน อักษร ชัด ขวาง
บรรทัด แล้ว ต้อง ให้ อ่าน สระ ก่อน อักษร ตาม เสียง
ของ ตัว อักษร สกต ส่วน (๑) นั้น ไม่มี ข้อ ที่ จะ
อธิบาย ต่อไป แต่ ส่วน (๒) มี ข้อ ที่ จะ อธิบาย ถึง
วิธี เปลี่ยน แปลง ต่อ ๆ ไป อีก คือ การ วาง สระ ตาม
ใน ส่วน สอง ของ บท นี้ ต้อง อ่าน สระ ออก ก่อน ตาม

เสียงของอักษรที่ สกต นั้น ใช้ได้แต่เฉพาะ อักษร ตัว
 ที่ สระ นำ อยู่ นั้น ไม่มี สระ อื่น เข้า มา แทรก มี แต่
 สระ ที่ นำ อยู่ เท่านั้น แม้หากว่ามี สระ อื่น อีก สระ ๑
 มา ผสม อยู่ กับ อักษร ตัว เดียว ซึ่งมี สระ นำ นำ อยู่ แล้ว
 แล สระ ที่ จะ มา ผสม นี้ ธรรมชาติ ต้อง ตั้ง อยู่ ตาม
 ส่วน ซึ่ง จะ ให้ เป็น ไป ขึ้น กัน อยู่ กับ สระ ก่อน คือ สระ
 ก่อน เป็น สระ นำ สระ ภายหลัง เป็น สระ ผสม เมื่อ เป็น
 เช่น นี้ จะ อ่าน เป็น สำเนียง สระ ตัว นำ ตาม เสียง อักษร
 สกต ไม่ได้ ชัด กัน อยู่ กับ สระ ตัว หลัง ต้อง อ่าน
 สระ นำ ไป ส่วน ๑ ตาม เสียง ของ สระ แทะ ๆ แล้ว จึง
 อ่าน อักษร ที่ มี สระ ผสม ต่อ ไป อีก ส่วน หนึ่ง เช่น คำ ว่า

๐
 ๐
 ๐
 ๐

อะไร

อาการ

อินาย

อัย หน้า

เปนต้น ไม่ ใช่อ่าน สำเนียง สระ ตัว นำ นำนั้น เคย
 ถ้า แม้น อ่าน เปน เสียง สระ ตัว นำ นำนั่นแล้ว สระ หลัง
 ก็ แหวน เปลา่ จึง ต้อง อ่าน ตาม วิธี ที่ ได้ อธิบาย มา
 แล้ว นั้น ให้ ผู้ เรียน จง สังเกต ให้ ดี แล ขอ อธิบาย
 ต่อ อีก หน่อย ว่า สระ ทุก ๆ สระ เมื่อ เปน ตัว สระ ที่
 อยู่ ข้าง ส่วน นำนั่น มี สระ อื่น ผสม ตัว พยัญชนะ ต่อ ไป อีก
 ทั้ง อธิบาย มา แล้ว นั้น ต้อง อ่าน สำเนียง สระ ตัว นำ
 ตาม เสียง ของ สระ แล ตาม ส่วน ที่ ตั้ง อยู่ ด้วย ทั้ง สิ้น
 เช่น คำ ว่า

อา การ

อึ กาน

อื ก็น

เปนต้น เปน ตัว อย่าง แต่ ผู้ เรียน ต้อง เข้าใจ ว่า การ
 วาง สระ ตัว นำ เช่น ที่ กล่าว มา นั้น จะ วาง ได้ เฉพาะ

แต่ใน อักษร ตัว เดี่ยว หรือใน อักษร ตัว ต้น ของตัว
อักษร ที่มี ตัว สกท หรือ ตัว ติด กัน มาก กว่า ตัว ๑ ขึ้นไป
จึง จะไม่ เปน การ ขัด กับ วิธี วาง สระ ส่วน ที่ ๓ ในอักษร
ที่ สกท กัน ดัง ใน บท เรียง ที่ ๑๐ เช่น ตัว อย่าง ดัง จะ
วาง แบบ ให้ เห็น ต่อ ไป นี้ อีก คือ

÷ อาการ
÷ อี กาน
→ อี กั้น. เปน ต้น

จง กัง เกตุ คำ ว่า อี กั้น การ ตั้ง สระ อี ก็ ถูก ต้อง ดัง
กล่าว มา ข้าง ต้น แล ไม่ ขัด ที่ กับ สระ อี, ตอน ท้าย
ซึ่ง แจ้ง อยู่ ใน บท เรียง ที่ ๑๐ นั้น ด้วย

บทเรียนที่ ๑๘

ว่า ด้วยพยัญชนะ ติดต่อกันได้ โดยอย่างไร

ให้ผู้เรียนเข้าใจต่อไป ในวิธีเขียน อีก อย่าง
หนึ่งว่า อย่าได้เขียนหนังสือนี้ ให้สั้นติดกัน เป็น
หลาย ๆ คำ เป็น อัน ชาติ ต้อง เขียนให้ติดกัน เฉพาะ
คำเท่านั้น เช่น คำว่า เราจะไป บ้าน เขียน อย่างนี้

／ ． ． ． ． ． ไม่ใช่ ． ． ． ． ． เป็นอันชาติ

เพราะ ถ้า เขียน ติด กัน มาก ตัว เกิน แก่ คำ ไป แล้ว เป็น
การยากที่จะ แบ่ง ส่วน ออก อ่าน อักษร ก็ หลาย อักษร
แล้วยังมีสระ อีก หลาย สระ ด้วย

คำที่จะ ติดต่อกัน ก็มี อยู่ บ้าง ซึ่งจะ แยก
ออกใช้ ไม่ได้ ความ แล ไม่ สม ควร ด้วย เช่น คำว่า
พรรษา พระยา เป็นต้น ต้อง เขียนให้ ติดต่อกัน

๘๘ ๘๘

บทเรียนที่ ๒๐

การใช้ตัวเลข

การที่ได้อธิบายมาแล้ว ในวิชา หนังสือศัพท์เลขนี้
 นับว่าเป็นอันยุติเสร็จไป ในตอนต้น ซึ่งผู้เรียนรู้อาจใช้
 เป็นคุณประโยชน์ได้ โดยมาก ส่วน ๑ เฉพาะตัวอักษร
 แต่ไม่เกี่ยวไปถึงวิชาเลขด้วย เมื่อไม่
 เกี่ยวเลยไปถึงตัวเลขด้วยแล้ว บางทีผู้เรียนจะคิด
 สงสัยว่า จะใช้เลขวิธีใดอีกนั้น ขำพเจ้าขอ
 อธิบายว่า ถ้าผู้เรียนจะใช้เลขแทนไปในวิชา
 ศัพท์เลข เวลาที่จะต้องใช้ตามความซึ่งจะมีขึ้น
 อย่างหนังสือธรรมดาแล้ว ต้องใช้เลขไทย อย่างที่ใช้
 กันอยู่เดี๋ยวนี้เช่น ๑-๒-๓ เป็นต้น จะใช้ตัวเลข
 อย่างวิธีฝรั่ง หรือเลขอย่างโบราณไม่ได้เป็นอัน

ขาด ไตย ชิต มัถ คัลย ๑ กัณ จะ หลง ลืม แล ชัก
 ความสังเกตุให้ คลาศ เคลื่อนไปได้ เพราะ วิชา ศัพท์
 เลขนี้มีแต่ตัวอักษร ไม่มีตัวใช้แทนเลข ด้วย
 เส้นสาย แล ท่าทาง ที่เขียน อยู่ข้าง จะ อัดทักที่ แล การ
 ที่เขียน ตัว เลข ธรรมดา อย่างไทย เรา ก็ ดู เหมือน ไม่
 ขำ เสีย เวลา เพียงไร นาน ๑ วรค นาน ๑ คำ จึง จะ
 มี เลข ลัก ครั้ง ๑ บางที่ จน หมด เรื่อง ที่ เขียน บาง เรื่อง
 ไม่มี เลข ที่ จะ ใช้ เลย ก็มี

ไตย เหตุนี้ ผู้เรียน ต้อง เข้าใจ ใช้ เลข อย่างไทย
 ธรรมดา นั้น เกิด ย่อม เป็น การ สทวก ไม่ ยาก ยื่น อย่าง
 ไร ทั้งที่ได้ อธิบาย มา แล้ว นั้น

บท เรียนที่ ๒๑

วิธีที่จะสังเกต แผล ถ้อยคำ ในเวลาที่เขียน แล้ว

ได้กล่าวซ้ำ ๆ ซาก ๆ มาหลายหน แล้ว ว่าวิธี
สังเกตของหนังสือนี้ อย่างวิธี ๆ แต่โบราณ เอกโท
แถม เครื่องผันให้สำเนียง แปร่งออกไป ตามที่ต้อ้ง การ
ไม่มี ใช้ความเข้าใจเอาเอง ตามเนื้อถ้อยกระทงความ
นั้น คงจะชี้ตัว อย่างให้เห็น ต่อไป นี้

✓ — — — ๒

จัน กอ กี่ ก่อ กัก

๗ ๖ ๖ ๐ ๕ ๕

ไม้ ตอ ต่อ กัน ออก ยุ่ง
แป้น ซึ่งผู้เรียนจะสังเกตได้ว่าเหตุใด กอ ก่อ กี่
จึงเหมือนกัน แล ตอ ต่อ ก็เหมือนกันอีกชุด ๑
แถมจะเข้าใจได้อย่างไรนั้น

ข้อนี้สำคัญสำหรับผู้เขียนเท่านั้น เพราะผู้เขียน
 ได้ยินเข้าหูมาในเวลาเขียนแล้ว ย่อมมีความสังเกต
 รู้ คือ เรื่องใต้ต้นที่ ถึงผู้คนที่ได้มาพบเข้ามีเขว
 อันดีแล้ว ก็ย่อมจะต้องอ่านให้เข้าใจความอย่าง
 เดียวกันได้ ถ้าไม่ถึงสังเกตใจความแล้ว ย่อม
 อ่านไม่ได้อยู่เชิง ฉะนั้นที่ตีพิมพ์อักษรโรมันซึ่งใช้
 กันอยู่ในคำโทรเลขที่ฉนั้น

บทเรียนที่ ๒๒

วิธี หัด เขียน

เมื่อได้เรียน สระ พยัญชนะ ตัว สกท แลวิธี ใช้ ชัด
เจนดีแล้ว ต้อง หมั่น เขียน ให้ เต็ม สาย ถก ต้อง ให้ เทียง
อย่าให้ คด เคี้ยว เปนที่ สงไสย ผิด เพี้ยนได้ จึง ค่อย
กระเถิบ หัด เขียน ให้ เร็ว ต่อไป

การที่จะ เขียน ให้ เร็ว ต้อง มี คน ๑ อ่าน หนังสือ
ใน เรื่อง ๑ เรื่องใดซึ่งเราจะ เขียน ให้ เรา ฟัง เมื่อผู้
อ่าน ๆ ขึ้น ผู้เขียนไม่จำ เปน ต้อง คอย จนหมด ถ้อยคำ
ให้นั่ง กับ หน้า ระวัง ดู แต่ กระดาษ ดิน สอ ของ ตน พอ
เสียง เข้า หู คำใด ก็ จด ลง ไปทันที ๆ ละ คำ ๆ
ไปจนกว่าจะจบ ๆ แล้ว จึง ค่อย อ่าน ทาน ว่า จะ ตก
หล่น สัก เพียงใด จึง จะ ขำ นาญ รวด เร็ว ขึ้น ได้ ทุก ๆ
วัน วิธี ที่ จะ เขียน ต้อง ใช้ สมุท อย่าง แคม ๆ ยาว ๆ

ซึ่ง สมัย นี้ทุก สอฝพีศ มัก มี สำหรับ เขียน จดหมาย ไปรเวท
อะไร ต่ออะไร กัน ต่าง ๆ นั้น แต่ ถ้า จะ เขียน สมุด ตั้ง
กล่าว มา แล้ว หรือ สมุด อย่าง ไร ก็ ดี ควร เขียน
นำ เดี่ยว เพราะ จะ เป็น การ เร็ว เมื่อ เวลา พลิก หน้า
กระดาษ แล เมื่อ จบ นำ เดี่ยว ทั้ง เล่ม แล้ว จึง ค่อย
กลับ เล่ม เขียน ทาง หน้า ที่ เว้น ไว้ ยัง ไม่ได้ จด นั้น อีก
ต่อไป จน จบ จึง เปลี่ยน เล่ม ใหม่ สมุด เขียน อย่าง นี้
จึง จะมี จำหน่าย ต่อไป ตาม แจก ความ ทำย หนึ่ง สัปดาห์

แต่ การ เขียน ควร ใช้ ดิน สอ หลาว แบน น้อย ๆ อย่า
ให้ แหลม เพื่อ พลิก ใช้ ให้ เส้น ใหญ่ เล็ก ได้ ตาม
สระ พยัญชนะ แต่ ก่อน จะ เขียน ขำนาญ ควร ใช้ ปากกา
ก่อน เพื่อ ได้ สังเกต เส้น หนัก เบา ง่าย กว่า ดิน สอ แล
ปากกา ที่ ใช้ ก็ ควร ใช้ อย่าง มี หมึก อยู่ใน ตัว ไม่ เสีย
เวลา จม หมึก การ จม หมึก คราว ๑ ๆ ขาด คำ เขียน
ไปได้ ถึง ๒ คำ ๓ คำ แล กว่า จะ หมัด เรือง ก็ นับ

ได้ทั้ง ๑๐๐ หรือ ๒๐๐ คำเสียเวลามาก เพราะ
เวลาที่เราจะไป คอยจด ถ้อย คำ ต่าง ๆ นั้น เป็น ธุระ
ของเรา ไม่ใช่ ธุระ ของเขา ที่ จะ หยิบ รวบรวม ให้ เรา ได้

ส่วนวิธี ผู้จะบอกให้ เขียน ในเวลา ผิด หัก นั้น ควร
ใช้ นาฬิกาพก อย่าง มี เข็ม ฉกรรจ์ ยาว ๆ รอบ นาฬิกา
เป็น นาที ๑ จึง จะ เป็น การ ดู ง่าย เข้า กับ เวลา บอก
ถ้วน ถี่ ที่ กว่า เข็ม ฉกรรจ์ อย่าง เล็ก แล่น

วิธี บอก ชัน ต้น ให้ เอา หนึ่ง ล้อ มา นับ คำ ตั้ง แต่
ยี่สิบ คำ ต่อ นาที ๑ เป็น ต้น ไป นาที ๑ หกสิบ วินาที
ยี่สิบ คำ ตก อยู่ ใน ๓ วินาที ต่อ คำ ผู้บอก ต้อง อ่าน
ให้ผู้ เขียน คอย จด ตาม แรก คือ ๓ วินาที ต่อ คำ เช่น
ตัว อย่าง ดังนี้ วัน — — — นี้ — — — เป็น — — —
วัน — — — ชัน — — — ปี — — — ใหม่ — — —
เป็น ต้น เมื่อ เขียน ขำ นาน ถูก ตัวยี่สิบ ไม่ ตก หล่น แล้ว
ก็ ให้ เพิ่ม กระเถิบ คำ ให้ มาก ชัน ต่อ ไป จน กว่า มี จะ เต็ม ที่

บทเรียนที่ ๒๓

ว่าด้วย อักษร ย่อ

ตามตัว อักษร ที่ ไ้ เรียน มา แล้ว ข้างบน นั้น ผู้เรียน
 คง จะ เห็น ได้ ว่า มี ตัว อักษร ครบ ถ้วน แล เขียน ได้ รวด
 เร็ว ขึ้น กว่า อักษร ไทย ธรรมดา ขึ้น มาก แต่ อย่าง นั้น ก็ ดี
 ยัง หา เร็ว นั้น ความ ต้อง การ ไม่ ยังมี อักษร ย่อ ที่ จะ
 ใช้ แทน กัน ได้ อีก มาก หลาย คำ เป็น คำ ที่ จะ ต้อง ใช้
 มากกว่า คำ อื่น เพิ่ม เติม มา เปลี่ยน ใช้ เพื่อให้ เป็น
 การ รวด เร็ว ขึ้น อีก แต่ ผู้เรียน ต้อง ใช้ ความ สด เกตุ
 ให้ ดี ว่า ตัว อักษร ย่อ นั้น วาง ไว้ กับ บรรทัด อย่าง ไ้
 ดัง ที่ จะ รู้ ใน วิธี ของ ตัว อักษร ย่อ นี้ ว่า ตัว เดียว กัน
 วาง ไว้ บน บรรทัด ด้าน อย่าง ๑ ดิต บรรทัด ด้าน อย่าง ๑

คาบ บรรทัดตัว ธรรมดาอ่าน อย่าง ๑ คาบ บรรทัดตัว ยาว
อ่าน อย่าง ๑ ให้เข้าใจ จดที่ตั้งคำต่อไปนี้

ไป

ถ้า

เป็น

ถึง

ผู้

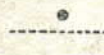
ที่

ผู้พิพากษา

ที่สุด

อีก

ข้าพเจ้า

อื่น

ข้าพระพุทธเจ้า

อื่น ๆ

พอ เป็น สิ่ง เปรียบ เพียง นี้

ยัง พิมพ์ เล่ม ๒ ว่า ด้วย อักษร ย่อ ต่อไป.

ด้วย การ เรียบ เรียง หนังสือ นี้ พิมพ์ ขึ้น จำหน่าย
โดย ราคา ซึ่ง เห็น ว่า ยัง แร่ อยู่ นั้น ไม่ ใช่ ผู้ เรียบ เรียง
แสดง ทุน จะ คิด เห็น ประโยชน์ อัน เหลือ เกิน เลย ทั้ง
ราคา พอ ให้ คุ้ม กับ การ ที่ ลง ทุน มา เท่านั้น เพราะ ต้อง
เขียน แล จำ ขา แทะ แพร่ กว่า ธรรมดา มาก จำ เปน
ต้อง ขอ ให้ คุ้ม ทุน ที่ ได้ ออกจาก ทด ร่อง เลี้ย ก่อน เมื่อ ต่อ
ไปได้ คุ้ม ทุน แล้ว จะ จำหน่าย ให้ ราคา ย่อม เบา ลง ไป
ทุก ๆ คราว พิมพ์

อนึ่ง แม้ ว่า วิชา หนังสือ นี้ จะ เปน ประโยชน์ พอ
สำหรับ โรง เรียน ไต โรง เรียน หนึ่ง จะ ผูก สอน กุลบุตร
ให้ เสา เรียน ต่อ ไป ก็ ดี เมื่อ ได้ มา พู ด ทด ลง กับ ผู้ จัด
การ นี้ แล้ว จะ ลด ราคา ให้ต่ำ ที่ สุด สำหรับ นักเรียน ใน

โรงเรือน แม้แต่จะขาดทุนก็ไม่รังเกียจ เพราะ
 ความ เสนอไป ของผู้เรียบ เรียงนี้ ได้เอาไฉนัย การเล่า
 เรียง เป็นมูล ใน ชั้น ต้น ตลอด มา จน บัดนี้ ย่อมต้อง
 ยอมให้ เสนอไป ตาม สิ่ง ที่ ชอบ แล สมควร.

ตัวพิมพ์ และใน แบบ ฝึกหัด ต่าง ๆ นั้น มีหักขาด
 วัน ศาสตร์เคลื่อนบ้าง จึงขอให้ทราบไว้ แต่ใน บท
 เรียง เป็น การ ถูก ต้อง หมด

สมุดสำหรับเขียน จะมีจำหน่ายที่ โรงพิมพ์นี้ด้วย
 โดย ราคา ย่อม เมา

91

